

L

ogaške ●●●●●

Glasilobčine Logatec, 16. december 2004, letnik XXXV, št. 12

- ✦ **Uravnovešeni občinski proračun**
- ✦ **Županov prvi polčas**
- ✦ **Novi mojstri**
- ✦ **Naši pomniki**
- ✦ **V knjižnici z novo krmarko**
- ✦ **Spremna beseda "Logaškemu glavarstvu"**
- ✦ **Posvetitev Slomšku**
- ✦ **Namizni tenis vse boljši**
- ✦ **Spet Zlata vez za KLI**

Od črnine do nešteti- zadovoljstev

Iz našega neodvisnega časopisja za neodvisno Slovenijo, ki se je po domačih parlamentarnih volitvah skorajda odelo v pravcato črnino, smo zvedeli, da Janševa SDS ni zmagovalka, pač pa je Ropova LDS poraženka slovenskih parlamentarnih volitev. Ni pa nič narobe, da spremljajo naši neodvisni

mediji novega premiera in njegov ministrski štab s skepto; to je celo zelo prav! Narobe je le-to, da so se mediji tega domislili šele ta hip. Zato tudi ni čudno, da taistih medijev ne vznemirja to, kar je premier kot mandatar govoril, pač pa tisto, česar kot mandatar ni govoril!?

Iz tovrstnih virov smo tudi zvedeli, da ne bomo nikoli zvedeli, »kolikšen delež glasov si je zmagovita SDS pridobila z ostrim, brezkompromisnim in nestrpnim nasprotovanjem strpnemu reševanju izbrisanih«. Torej bi bilo treba kako ministrsko mesto zagotoviti tudi Matevžu Krivicu, ki je tako dosledno in neodjenljivo razvnela temo, ki je očitno pripomogla k mandatarjevi zmagi!? A namesto Krivica pritegne mandatar ministra iz Desusa, iz stranke, iz katere dva poslanca »pomotoma« celo nista glasovala zanj (!?). Ja, politika je res k..., hočem reči – iz poklica najstarejše obrti.

Ni se pa pri vsem tem dalo niti slutiti, da je ravno Desus edini tako perspektivno prikladen, da nam lahko stoji na braniku domovine. Ja, stara šola vendarle nekaj velja. Smemo se tako na vsak način nadejati, da utegne Desus čvrsto braniti tudi slovenski rod pred vztrajnim izginevanjem, da ga ne bi čez 50 let zares ostalo še en sam milijon, »ki ga življenje krotoviči«. Bi si bilo moč zagotoviti večjega zadovoljstva?

Nekaj, sicer nekoliko drugačnega zadovoljstva so nam letos pripravili – v našem Zdravstvenem domu; zaenkrat samo pred enimi vrati, pred katerimi je za čakajoče paciente na ponudbo urejena evidenca z listki (brez tistega famoznega: Kdo je zadnji?) In to po 40 letih priseganj zdravnikov vseh sort, da se tega preprosto ne da! Seveda se ne da; bržčas ne tistim, ki uživajo, da se v čakalnici pred njihovimi vrati nabira taka ali drugačna vrsta bolehaločajih.

No, med tem je različnega zadovoljstva natresel najmlajšim Miklavž, nekaj ga bo natresel Božiček; če bo pa še kaj treba, ostaja na koncu (za vsak primer) še rezervni dobrotnik – dedek Mrz! In svet se bo naprej vrtel – v kolobarju... tudi v letu 2005. Pa čim več zdravja, sreče in blagodejne pameti.

Urednik

Obvestilo

o uradnih urah v predprazničnih dneh

Vse občane obveščamo, da **bo Urad občine Logatec odprt v petek, 24. decembra, in petek, 31. decembra samo do 12. ure.**

Občinski urad

Dober dan – gospod župan!

Naravnost iz županove pisarne

Do otvoritve dograjne šole Tabor manjka le oprema

Sredi novembra, kakor je bilo načrtovano, je bil dograjen novi del k osnovni šoli Tabor. Uspešno je bil opravljen tudi tehnični prevzem; vsak čas se pričakuje tudi uporabno dovoljenje. Otvoritev novih prostorov pa je odgodila zakasnitev opreme, za katero je bilo treba ponoviti razpis. –

Župan Janez Nagode.

Konec novembra je bila vendarle podpisana pogodba z najboljšim ponudnikom za opremo v vrednosti 36 milijonov tolarjev. Tako bo opremo v dobrem mesecu dobavil Eurodesign iz Apač; vrata v nove prostore pa naj bi se s posebno slovesnostjo odprla konec januarja 2005.

Knjižnica v prenovljenih prostorih

Za sredo decembra je načrtovana tudi prenova Knjižnice. S prenovo bo omogočeno zadovoljivejše poslovanje, česar bodo veseli knjižničarji in obiskovalci knjižnice. Tudi po prepričanju župana ne gre za dolgoročnojšo rešitev prostorskih zadreg; že v slabem desetletju bo treba razmisliti o zajetnejših prostorih, ki jih bo lahko omogočila le novogradnja.

Ceste se še naprej prenavljajo

Po dograditvi kanalizacije in vodovoda so v Gorenji vasi z asfaltom prekrili Režiško cesto, Lipco in Pokopališko ulico. Strmica pa bo zaradi pridobivanja potrebnih dodatnih zemljišč poasfaltirana predvidoma spomladi 2005.

V Lazah pa so prenovili in asfaltirali cesto proti Ravniku. Prenovljena dela v dolžini kakih 400 metrov so veljala nekaj manj kot 6 milijonov tolarjev.

Špela Istenič

**Spoštovane občanke,
spoštovani občani!**

Prihaja novo leto - leto novih upov in pričakovanj, novosti in sprememb, velikih dogodkov in novih začetkov.

Naj se vam izpolnijo vsa pričakovanja, naj jih bo čim več in naj vam prinesejo mnogo osebnega zadovoljstva.

Želim vam mirne božične praznike, srečno in uspešno novo leto ter iskreno čestitam k dnevu samostojnosti.

vaš župan, Janez Nagode

O rebalansu strpno, o mnenju viharniško

Svetniki so na novembrski seji med drugim sprejeli rebalans proračuna, podražitev vrtca, poimenovanje štirih novih ulic in mnenje k imenovanju direktorice Doma starejših

Uravnovešena proračunska tehtnica

Rebalans občinskega proračuna je občinskemu svetu predstavil župan **Janez Nagode**. Do

Župan je predložil rebalans.

rebalansa prihaja predvsem zato, ker je prihodkov v občinski proračun nekaj manj od načrtovanih in zaradi sprememb posameznih kontov, ki jih je narekovalo finančno ministrstvo. Zato je bilo treba tudi odhodke tako prerazporediti, da se tehtnica med prihodki in odhodki uravnovesi.

Ladislav Puc je v imenu N.Si očital županstvu, da je letošnji proračun planiralo preoptimistično, zlasti glede prihodkovne strani, potem pa da je zmanjkalo volje ali moči, da bi se prihodki realizirali bodisi s premajhno aktivnostjo pri načrtovani prodaji

Opozicijski Puc s pomisleki.

nepremičnin bodisi pri pridobivanju državnih sredstev.

Oba očitka je župan zavrnil s

pojasnili, da nepremičnin, predvsem pa zemljišč, pač ni bilo moč prodati za primerno ceno, pod ceno pa noben dober gospodar ne bo prodajal svojega imetja; državnih sredstev, ki jih je občinski proračun sicer upošteval, pa zaradi »stiskanja« državnega proračuna ni bilo toliko, kolikor so jih obljubila posamezna ministrstva.

Rebalans je bil nato gladko sprejet, sicer brez glasov opozicije.

Poslej vrtec dražji za 6,2%

Ravnateljica in finančna knjigovodja vrtca sta pojasnili potrebo po podražitvi vrtca. Stroški za materialne potrebe, na katere lahko v mnogočem vplivajo zaposleni, se ne bodo povišali, pač pa gre podražitev na račun plač in plačnih dodatkov, ki se jim ni moč izogniti zaradi povišanja vrednosti količnika, dodatkov po kolektivni pogodbi, zaradi napredovanja ipd. Po nekoliko sitni razpravi so svetniki, ne ravno z največjim navdušenjem, potrdili za 6,2% višjo ceno, kar pomeni, da bodo morali tudi starši za toliko odstotkov več plačevati za svoje otroke v vrtcu.

Štiri nove ulice – brez kančka fantazije

Logatec je bogatejši za štiri nove ulice v IOC Zapolje. Žal, s premalo domiselnosti in brez kančka fantazije je Krajevna skupnost Naklo predlagala poimenovanje štirih ulic, in sicer: **IOC Zapolje I, IOC Zapolje II, IOC Zapolje III in IOC Zapolje IV**. Občinski svetniki so poimenovanja potrdili brez kakršnihkoli zadržkov.

Brez raprave ali komaj s kako pripombo so svetniki sprejeli tudi uradno prečiščeno besedilo **Odloka** o ureditvenem načrtu »Obrtno-industrijska cona P2/26 Logatec«, **sklepe** o ukinitvi javnega dobrega, o prodaji in menjavi nepremičnin ter **Točkovnik** za vrednotenje programov športa in določitev prioritarnih nalog in vsebin na področju športa v občini Logatec za leto 2005.

Mnenje, ki je sprožilo pravi besedni vihar

Ko je že kazalo, da bo v sosledju prejšnjih točk tudi naslednja zlahka stekla, se je zadeva nepričakovano zagostila. Svet Doma starejših Logatec je 8. oktobra letos sprejel za direktorico Heleno Primc, r. 24. julija 1966, doma v Prestranku. Predsednik občinske kadrovske komisije **Jakob Kokalj** je menil, da je imela komisija premalo podatkov, da bi lahko predlagala svetu mnenje k imenovanju direktorice, zato prepušča odločanje o mnenju občinskemu svetu.

Alenka G. J. stežka o mnenju.

Nato je direktorica občinske uprave **Alenka Gorza Jereb** kot predsednica Sveta Doma starejših seznanila občinki svet s postopki zasliševanja in seznanjanja z dokumentacijo kandidatke za novo direktorico, ki je edina izpolnjevala vse razpisne pogoje. Pri vsem tem so sodelovali poleg Sveta, še oba sindikata, predstavniki zaposlenih in varovancev. In v Domu je bila sprejeta soglasna odločitev o imenovanju Primčeve za novo direktorico, tudi upoštevač pozitivno sugestijo resornega ministrstva, ki daje sicer soglasje k imenovanju. Zato je direktorica občinske uprave priporočila svetnikom, naj sprejmejo pritrdilno mnenje k imenovanju Primčeve za direktorico Doma starejših.

Mnenju Alenke Gorze Jereb je pritrjeval tudi svetnik **Stanislav Brenčič**, SLS, ki je prepričan, da je treba z imenovanjem nove direktorice

Tudi Stanislavu Brenčiču ni šlo gladko od rok.

omogočiti, da bo Dom uspešno delal v korist varovancev in tamkaj zaposlenih. Je pa hkrati menil, da bi bilo treba v prihodnosti zagotoviti predhodno predstavitev kandidata za javno funkcijo, tudi če k njegovemu imenovanju daje občinski svet samo mnenje. – **Miro Šemrov**, N.Si, je tudi opozarjal na potrebo po predhodni predstavitvi, po predhodnem zaslišanju kandidatke; sicer je težko dajati mnenje o kandidatk, ki je svet ne pozna. – Gorza Jerebova je pojasnjevala, da razpisni pogoji niso predvidevali predstavitve ali zaslišanja kandidatke pred komisijo ali občinskim svetom.

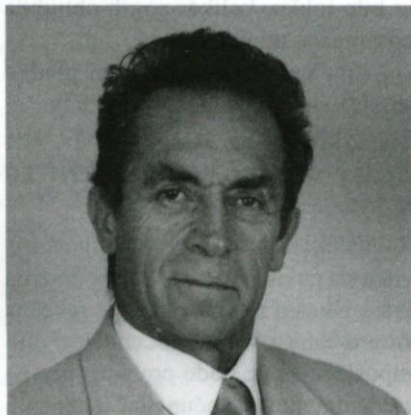

Janez Smole se ni vdal ...

Janez Smole, LDS, je ugotavljal konfuzno situacijo, ob kateri se je spraševal, zakaj ministrstvo in zavod potrebujeta mnenje občinskega sveta, če temu svetu ničesar ne povedo o kandidatu. Zakaj pričakuje ministrstvo od občine mnenje, ne da bi tej občini posredovalo utemeljitve? Kako naj se odloča o direktorici, če o njej nič ne ve? – **Župan Janez Nagode** je želel pomagati k skrajšanju debate, ker svet ne odloča o imenovanju, pač pa le mnenju. Vendar je svetnik Smole želel »slikovito« opozoriti, kako je

moral nekoč v komisiji soodločati o lepotici Notranjske, a si jo je moral najprej dodobra ogledati. – Svetnik **Brenčič** je dodatno opozoril, da zakon predvideva pri imenovanju direktorice tega zavoda le mnenje, niti ne soglasja in ne imenovanja. Dokler je tako, je prav, da bi svet izdal mnenje.

Svetnica **Metka Rupnik**, LDS, je ob tej razpravi izrazila svojevrsten občutek, češ da »se strašno bojimo žensk na vodilnih delovnih mestih.« (Smeh v dvorani!)

... Franc Godina tudi ne.

Franc Godina, LDS, je dejal, da se je lahko kot član kadrovske komisije odločal le na podlagi napisanega, ne pa na podlagi »reklakazala«. Komisiji je bil predložen zapis, ki ni vreden kandidata za direktorja. Ne more se namreč strinjati s tem, da ga skuša kdo zavajati z nizanem alinej. Pripovedi, še tako lepi, brez predloženih dokumentov pa je težko verjeti. Tako komisija ni mogla

pripraviti nikakršnega mnenja; nujna bi bila predstavitev kandidatke. –

Ponovno se je oglasil **Stanislav Brenčič** meneč, da je zavod delal dobro, odlično pod direktorico, ki jo je sprejel tudi ta svet. Žal, prišlo je do odklonov, kot pri marsikaterem delu; premalo pa je bilo pozorno tudi ministrstvo. Zdaj pa je svet zavoda kandidaturu dobro pretehtal, ministrstvo je dalo zeleno luč, zato ne more dvomiti v smiselnost imenovanja, ki naj bi mu dal občinski svet le mnenje. – **Janez Smole** je nato iz sebe izstrelil skrajno resno, kot je sam dejal: »Gospod Brenčič, v parlamentu boste vodili resorni odbor; tam predlagajte spremembo zakona, ki bo drugače opredeljeval predstavljajne kandidatov.«

Župan, ki je kritično ugotavljal, da so se svetniki preveč razgovorili ob ne tako pomembni zadevi, saj direktorico imenuje zavod, ministrstvo daje soglasje, oboje je takorekoč opravljeno, občina pa daje le mnenje. Vendar upoštevajoč debato, je župan predlagal dva sklepa: 1. v prihodnosti naj se kandidat za direktorja v javnem zavodu predstavi občinskemu svetu, predno ta izda mnenje k imenovanju, 2. občinski svet daje pozitivno mnenje k imenovanju **Helene Primc** za direktorica **Doma Starejših** v **Logatcu**.

Prvi sklep je bil sprejet soglasno, drugi pa ravno toliko da.

Martin Koren

Obvestilo za legalizacijo »črnih« gradenj

Investitorje oziroma lastnike objektov, ki so bili v preteklosti zgrajeni brez predpisanih dovoljenj in se zato štejejo za nedovoljene (črne) gradnje, opozarjamo, da je z določbami 201. člena ZGO-1 določeno, da po 1.1.2005 ne glede na to, da so v skladu z 11. členom Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list RS, št. 18/93 in 47/93, ZUN-ČG) vložili zahtevo za odlog inšpekcijskega ukrepa prisilne izvršbe odstranitve njihovega objekta in vplačali predpisani depozit, ne bodo več varovani pred takšno prisilno odstranitvijo, razen če so pri upravni enoti že vložili oziroma bodo najpozneje do 31.12.2004 vložili zahtevo za njihovo legalizacijo.

Zato vsem takšnim investorjem priporočamo, da čim prej, najpozneje pa do 31. 12. 2004 pri Upravni enoti Logatec vložijo zahtevo za izdajo gradbenega dovoljenja.

Načelnica
Ljudmila Kunc,
dipl.univ.prav.

Vse težje in odgovornejše delo

Te dni se je končal prvi polčas že tretjega mandata, sicer pa 8 let uspešnega županovanja Janeza Nagodeta – Ob tej priložnosti je stekel tudi zanimiv pogovor s prvim možem logaške občine

Kako se vam kaže podoba županovanja po osmih letih te poklicanosti, ko se sicer končuje tudi prva polovica vašega tretjega mandata?

Biti župan je težka in odgovorna funkcija, iz dneva v dan težja in odgovornejša. Vse večjo težo in odgovornost nalagajo obveznosti, ki jih narekujejo starejši in najnovejši zakoni. Če je nekoč opravljal župan predvsem predstavniško funkcijo, opravlja dandanes vedno bolj oblastno izvedbeno funkcijo v občini. Skratka, obveznosti so tolike in tolikšne, da zmanjkuje časa za družino, za prijatelje, za osebno sprostitve...

Kaj od opravljenega vam je v največje zadovoljstvo?

Če lahko govorim o resničnem zadovoljstvu, potem naj omenim obnovo in ureditev magistralne ceste s pločniki, z javno razsvetljavo in avtobusnimi postajališči od križišča na Kalcah skoz Gorenji Logatec, vključujoč tudi na novo zgrajeno krožišče pri Klamu. Več kot samo zadovoljstvo, celo v ponos pa mi je izgradnja večnamenske športne dvorane v Logatcu, ki jo je zgradila občina tako rekoč z lastnimi sredstvi.

Kateri projekt je terjal največ vaše energije, truda in prizadevanja?

Prav gotovo je terjala največ napornega časa in utrudljivega prizadevanja prenova magistralke skoz Gorenji Logatec. Tu ni hotelo biti nikoli dovolj usklajevanj, prepričevanj, srečevanj s projektanti, z občani, z izvajalci... A vendar smemo ugotoviti, da se je vse steklo v zadovoljstvo vseh.

Vam pa se je nekako stekel prvi polčas tretjega mandata. Katere projekte ste uspeli spraviti pod streho, kot se lahko temu reče?

No, vseh nadržbnosti ne bi navajal, a med poglavitne stvari iz prvega počasa, kot pravite, lahko štejem obnovo in adaptacijo prostorov Osnovne šole Tabor (I.faza), prenavo Gorenjske ceste, ki je veljala več let za kamen spotike – z vso potrebno komunalno infrastrukturo, prenavo

pločnika in avtobusnih postajališč skoz Kalce, odkup in revitalizacijo prostorov nekdanje Alpinine stavbe za potrebe Krajevne knjižnice in in oddelkov Glasbene šole v Rovtah pa obnovo vodovoda v Rovtah, rekonstrukcijo Knjižnice v Logatcu in zgraditev novega vodovoda proti Cuntovi grapi...

Kako odgovarjate na očitke, da si kot župan mnogo bolj prizadevate za vlaganja v okoliške vasi in manj v občinsko središče?

Glejte, že ob kandidiranju za prvi županovanski mandat, tam leta 1976., sem se v svojem predvolilnem programu opredelil za enakomeren razvoj občine kot celote in hkrati za enakomeren razvoj vseh njenih delov, torej tudi vseh njenih krajevnih skupnosti: osrednjih in okoliških. In s svojimi prizadevanji v občinskem svetu tudi sledim svojim izhodiščem. Res pa je, da niso osrednje krajevne skupnosti povsem zadovoljne, niso pa zadovoljne tudi okoliške krajevne skupnosti. Tako poslušam podobne očitke z obeh strani. Resnica pa je nekje v sredini: razvijamo Logatec (morda celo z veljšimi poudarki), razvijamo pa tudi ostale krajevne skupnosti. In res je tudi, da je vsepovsod zahtev več, kot jih je in kot jih bo občina sposobna financirati, če naj občina ne preobremenjuje občanov, seveda.

V katero smer torej nameravate pognati nadaljnji razvojni zamah v preostanku svojega mandata?

Posebno prizadevanje bo veljalo programom za varstvo okolja, tu imam v mislih pridobitev dokumentacije za gradnjo čistilne naprave v Logatcu; namreč po državnem planu bo treba zbiranje in čiščenje odpadnih-izcednih voda za Logatec, Kalce in Martinj hrib zagotoviti do leta 2008. Zato bo treba projekte za novo čistilno napravo pripraviti v letu 2005; sicer pa program zajemanja izcednih voda za celo občino (tudi Rovte, Hotedršca, Laze) naj bi s Komunalnim podjetjem uresničili v vrednosti kakih treh milijard do leta 2015 (potrebna bodo tudi sredstva iz kohezijskega sklada Evropske unije, za kar bo potrebnih več kilogramov dokumentacije). Nadalje nas čaka rekonstrukcija dela Rovtarske ceste s pločnikom in javno razsvetljavo, začetek gradnje kanalizacije vzdolž Jačke, – kar bo pa odvisno od sredstev, ki jih je obljubilo Ministrstvo za okolje in prostor

za leto 2006. – In naprej: gradnja vodovoda na koncu Mandrj s priključkom štirih hiš prek železniške proge, kar naj bi vključili z gradnjo plinovoda proti KLI, če pa do maja 2005 ne bi bila znana dinamika izvedbe plinovoda, bo občina sama izvedla ta projekt. Eden poglavitnih projektov bo prav gotovo rekonstrukcija ceste skoz Logatec od Klama do konca

drevoreda z ureditvijo avtobusnih postajališč in s preureditvijo križišč zaradi prometno varnostnih razlogov. Načrtujemo tudi ureditev Notranjske ceste z izgradnjo kanalizacije, pločnika (v navezavi z izvajalci nove soseske Sončni log bi se naj zagotovila varna prometna povezava s središčem Logatca), javne razsvetljave, opornega pokopališkega zidu in parkirišč za potrebe mrliške vežice, pokopališča, vrtca in tudi cerkve. Takoj spomladi pa bo, predvsem za potrebe šole, nared novo zunanje igrišče ob šoli in športni dvorani.

Kako se vam kaže siceršnja prihodnost občine?

Na novo sprejeti prostorski plan prav gotovo omogoča hitrejšo poseljevanje logaške občine, zlasti Dolenjega in Gorenejga Logatca ter Kalc. Glede prostorskih možnosti je moč pričakovati v desetih letih za 3000 prebivalcev več ali okroglih 15000 prebivalcev. Vzporedno s to stvarnostjo se bodo gotovo ponudile dodatne prostorske potrebe za šolstvo, otroško varstvo, zdravstvo, knjižničarstvo in druge javne potrebe. Nadaljnja pospešena urbanizacija bo zaradi razbremenitve prometa skozi Logatec terjala tudi obvozne ceste pa sodobnejše povezave okoliških vasi z občinskim središčem in naprej. Urbana naselja bo treba tudi zaradi zahtev EU opremiti, kot že rečeno, s čistilnimi napravami in potrebnim kanalizacijskim omrežjem. Težava, ki se kaže že zdaj, jutri pa še poudarjene, velja dodatnim zaposlitvam za potrebe občinske uprave in zagotovitvi poslovnih prostorov za občinsko upravo, še posebej spričo

denacionalizacijskih postopkov, ko bosta sedanji občinski zgradbi prešli v last denacionalizacijskega upravičenca.

Seveda, ni je težave, ki se je ne bi dalo obvladati; sploh če so finančne rešitve dovolj naklonjene in je dovolj skupne volje za napredek. In k napredku moramo težiti: k splošnemu in osebnemu napredku – zaradi kakovostnejšega življenja vseh občanov in vsakogar posebej.

Marcel Štefančič

Naš Rojak – poveljnik ameriške Pacifiške flote

Ronald Joseph Zlatoper, sin Josepha Mihevca, je dosegel najvišji admiralski čin v ameriški mornarici

Že v letu 1995 je bil v verskem tedniku Družina objavljen članek: *Slovenec, poveljnik ameriške pacifiške flote admiral, Ronald Joseph Zlatoper* izpod peresa Jožeta Černeteta. Tedaj ni bil objavljen podatek o njegovih koreninah. Spraševanje o rodovniku admirala sprva ni rodilo zelenega uspeha. Naj sem spraševal tedaj najstarejšega Logatčana Mihevca ali druge, nihče ni vedel, da bi se kdo v Logatcu v preteklosti pisal Zlatoper. Tako sem menil, da je podatek za očeta napačen, da je verjetno po mamini strani izhajal iz Logatca. Šele članek v Nedeljskem dnevniku (12. nov. 2000) me je usmeril na pravo pot.

V časopisu je jasno pisalo, da se je Ronald J. Zlatoper rodil očetu Josephu Mihevcu, rudarju minerju in materi Ann Rose Bayda, gospodnji. Pa ne mislite, da je bilo admiralovega starega očeta Jožeta Mihevca lahko odkriti. Vsi v Logatcu vprašani Mihevci niso vedeli za takšnega sorodnika. Naključje je hotelo, da sem z vztrajnim iskanjem odkril korenine admirala Zlatoperja. Stari oče admirala – Jože Mihevc – se je rodil v hiši, pri kateri se je po domače reklo »Pri Štefci«. Hiša je stala nasproti domačije »pri Osterman«; te hiše že dolgo ni več.

Jože Mihevc pa se je bil v začetku 20. stoletja odselil v Ameriko zaradi zadožene domačije. V Ameriki se je leta 1911. poročil s Katarino Možina – »Homovčkov« iz Žibršč. V zakonu se jima je rodil si Joseph. Oče se je pri delu v

rudniku smrtno ponesrečil in mati Katarina je ostala sama s sinom. Kot vdova se je nato vnovič poročila z Andrejem Zlatoperjem. Očim Andrej Zlatoper je posvojil malega Josepha in zato se je pisal poslej Zlatoper.

Kdaj drugič bomo še kaj več pisali o še vedno zanimivih podatkih, za sedaj pa le kratka predstavitev admirala. Ronald J. Zlatoper se je rodil 21. marca 1942 v Clevelandu. Obiskoval je osnovno in srednjo šolo Sv. Jožefa v Clevelandu, 1963 leta končal študij ROTC (mornariška smer) na politehničnem inštitutu Troya, New York. Diplomiral je iz matematike, leta 1970 pa je

Ronald Joseph Zlatoper.

magistriral iz managementa. Leta 1973 je diplomiral še na mornariški vojni univerzi in opravil drugi magistrirski managementa leta 1975.

Najpomembnejši podatki iz njegove vojaške kariere pa so: pilot mornariškega letalstva v vietnamski vojni; poveljnik 1. letalskega krila za Pacifik in Indijski ocean (1982 - 1983); načelnik štaba 7. ameriške letalsko-pomorske baze Jokusuka, Japonska (1987 - 1988); povišan v kontraadmirala (1988); poveljnik obrambe Perzijskega zaliva (1991);

povišan v viceadmirala (1991); povišan v admiral (6. avgust 1994); poveljnik Pacifiške flote VM ZDA (6. avgust 1994); povišan v admiral s štirimi zvezdicami (1996); upokojen (1996).

Po upokojitvi je postal uspešen poslovnež; sedaj je častni konzul Republike Slovenije na Havajih.

Albin Čuk

Prijaznost in ljubeznivost delata čudeže

Prihajajo dnevi, ko bodo z vseh koncev reklamna sporočila skorajda kričala v naša ušesa, kako naj izpolnimo skrite želje, kako naj pričaramo nasmeh na obrazke naših najmlajših, kako naj izkažemo svojo ljubezen. Ponujajo nam nakupe za srečo, za ljubezen, za pravo starševstvo, za prelepo družinsko vzdušje... Kot da bi vso prijaznost, velikodušnost, ljubezen hranili samo za december. Ampak – december je le en mesec v letu, skupaj pa jih preživimo vseh dvanajst.

Morda miklavževanje res ni več tisto, kar je bilo včasih. V poplavi decembrskih rajanj in treh dobrodušnih stricev, ki ves mesec obdarujejo najmlajše, se je pomen posameznega praznovanja izgubil. Sv. Miklavž ali Nikolaj, škof, zavetnik mornarjev, patron slovenskih cerkva in dobrodelnik, je dandanes, žal, vse preveč le ena od komercialnih figur, ki privabljajo množice k nakupom. Upanja in pričakovanja so prevelika, želje po dragih darilih, po reklamiranih izdelkih in blagovnih znamkah so neizmerne. Pa smo potem resnično srečni? Je draga igrača, nov računalnik, mobilni telefon... res največ, kar lahko podarimo svojemu otroku?

Otroci so neprecenljivi. In kmalu bodo zrasli in potem ne bodo več otroci. Kako in v kaj bodo zrasli, je precej odvisno tudi od nas, staršev. Zato ne potrebujemo denarja, le voljo in čas. Če z otrokom preživimo veliko časa, mu sporočamo, da je pomemben, da mu je vredno nameniti še najbolj dragoceni čas. Če pa imamo nenehno nešteto drugih opravkov, bo to otroku sporočalo, da so opravitki gotovo pomembnejši od njega. Pa so res?

Najlepše je biti skupaj. Prijaznost in ljubeznivost delata čudeže. Ob pripravah na praznovanje sodelujmo vsi. Priprave so lahko celo lepše in bogatejše kot samo praznovanje. To dokazuje tudi majhna skupina (skoraj družina) petih učencev iz podružnične šole v Rovtarskih Žibršah. Kar nekaj tednov so vse proste trenutke dopoldnevov izkoristili za pripravo prazničnega programa. Razdelili so si vloge za igrice Medved išče pestunjo, pripravljali sceno in kostume, sestavljali besedila pesmic in vadili, vadili... S predstavo so nato presenetili otroke v KS Trate in jim polepšali trenutke pričakovanja Miklavževega prihoda. S seboj pa so ponesli izkušnjo prazničnega veselja, ki so ga dajali, sprejemali in delili z drugimi.

Vse dobro – in srečno!

Ana Žakelj

Dobrodelnost namesto voščilnic

Sredi letošnjega novembra sta župan Janez Nagode in direktorica občinske uprave Alenka Gorza Jereb v dogovoru s Centrom za socialno delo povabila direktorje in ravnatelje podjetij in zavodov (zlasti uporabnike občinskega proračuna), naj denar, ki bi ga porabili za praznične voščilnice, raje namenijo za pomoč posameznikom in družinam, ki živijo v socialnih ali drugače težjih razmerah (invalidi), pa bi jim človekoljubna pomoč omogočila prijetnejše praznovanje ali celo prijaznejšo pot skozi življenje.

V nadaljnjem navajamo naslove, ki so se dobrodelnemu povabilu tenkočutno odzvali in tako prek Logaških voščilnic svojim poslovnim partnerjem in našim občanom vesele božične praznike, srečno in uspešno novo leto ter jim hkrati čestitajo za dan samostojnosti:

- Mizarstvo Zelenc, Hotedršica
- Šinkovec Edvard, S.P., Logatec
- Dom starejših Logatec
- Brus Srečko, S.P., Logatec
- Odvetnica Vidmar Nives, Logatec
- VVZ Kurirček, Logatec
- Cestno posetje Ljubljana
- Občina Logatec
- Anvina, d.o.o., Vrhnik
- OŠ "8 talcev" Logatec
- Center za socialno delo Logatec
- OZ RK Logatec
- Krajevna skupnost Vrh
- Zavod za vzgojo in izobraževanje Logatec

Do sklenitve redakcije, se je tako nabralo.....tolarjev dobrodelne pomoči. Dobrotnike, ki so izkazali svojo dobrodelnost po 10. decembru, ko je bil sklenjen rok za sporočilo odločitve o dobrodelnem namenu, pa bomo objavili v naslednjih Logaških.

Vsem pa iskrena hvala v imenu vseh, ki bodo deležni te človekoljubne pomoči.

Župan Janez Nagode in direktorica občinske uprave Alenka Gorza Jereb

Jubilej zborničnih presnavljanj

Petintrideset let je minilo od ustanovitve Zveze obrtnih združenj Slovenije, zdaj Obrtne zbornice Slovenije – Na slovesnosti v Cankarjevem domu so podelili diplome 473 mojstrom četrte generacije

Obrtna zbornica Slovenije, ki združuje 48 tisoč članov, se je v letih svojega obstoja levila iz Zveze združenj samostojnih obrtnikov (1969-1979), ki jo je ustanovilo 12 združenj, prek Zveze obrtnih združenj (1979-1991) v Obrtno zbornico Slovenije (od 1991 naprej). Ves čas se je predstavljala kot strokovna in nepolitična organizacija, ki zastopa interese članstva v razmerju do države. Tako kot že prej Sklad za vzajemno pomoč samostojnih obrtnikov (ustanovljen 1956) je zbornica nastala iz želje in potrebe po prostovoljnem združevanju obrtnikov. Obeh organizacij se je držal pečat nezaželenosti, ki ju je oblast sicer dopuščala, a nerada priznavala.

Danes je zbornica dovolj sodobna, dobro organizirana institucija, ki sme in zmore biti tudi sogovornik zakonodajni oblasti. Četudi gre največkrat stežka, čeprav se argumentom ne priznava dovolj teže, zbornica le uspeva na ustreznih ravneh odločanja vplivati na zakonodajo tako, da je za obrt in malo podjetništvo sprejemljivejša, kot bi bila sicer. Učinkovitosti zborničnega delovanja ni vedno moč meriti s prihranjenimi tolarji, z vsakomur sprejemljivimi merili, prav za vsakogar splošno koristnimi predpisi. Mogoče pa se je na zbornico nasloniti kot na kakovostno svetovalno pa tudi izobraževalno organizacijo, ustanovljeno za zadovoljevanje poslovnih potreb obrtnikov in podjetnikov.

Velika dvorana CD je bila 16. novembra kar tesna za izbrane povablence na slovesnost. Med vrhunskim glasbenim programom so se utrinjali odlomki iz delovanja zbornice, slavnostni nagovori predsednika Miroslava Kluna, predsednika Državnega sveta RS Janeza Sušnika, predsednika upravnega odbora OZS Štefana Pavlinjeka, ki je uvedel podelitev mojstrskih diplom, in ministra za delo, družino in socialne zadeve Vlada Dimovskega. Najprej je bilo podeljeno častno članstvo dvema nekdanjima zborničnima pred-

Z desne: Matjaž Trpin, Jože Bajs, Breda Jamnikar, Silvester Pivk, predsednik OOO Logatec Edvard Šinkovec, član UO OZS Berto Menard.

sednikoma Ernestu Drašu in Mihju Grahju ter nekdanjemu državnemu predsedniku Milanu Kučanu. Veličasten je bil zatem pogled na skorajda petsto mojstric in mojstrov, ki so na odru prevzeli potrdila o svojem mojstrstvu. Med njimi so bili letos štirje naši mojstri: Jože Bajs (zidarski mojster), Breda Jamnikar (mojstrica šivilja-krojač), Silvester Pivk iz Hotedršice in Matjaž Trpin iz Rovt (elektroinštalaterska mojstra). Na Logaškem je zdaj 14 mojstrov nove generacije. Nove zato, ker mojstrskih

izpitov od leta 1967 do 2000 – zaradi usmerjenega izobraževanja – ni bilo.

Po slovesnosti je bil v predverju CD še slavnostni sprejem, domiselno poimenovan: Ko vsa dela postorimo, se za mizami dobimo. Gostinci iz vseh delov naše domovine so gostom postregli s posebnostmi svoje pokrajine. In kaj so ponudili Notranjci? – Pečeno ščuko s kislim fižolom, kavro s solatno polivko, krompir v zevnici, poljšji golaž...

Janez Gostiša

Sredstev za ohranjanje in razvoj podeželja ni več

Odbor za kmetijstvo obvešča, da so vsa sredstva, ki so bila v Proračunu občine Logatec za leto 2004 namenjena za sofinanciranje kmetijstva, razporejena in porabljena, zato je Javni razpis za dodeljevanje proračunskih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Logatec za leto 2004 zaključen.

Vse upravičence do omenjenih sredstev prosimo, da ne pošiljajo več vlog za dodeljevanje sredstev na občinski urad. Po sprejemu proračuna za leto 2005 bo objavljen nov javni razpis za dodeljevanje sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Logatec – pod novimi pogoji.

Odbor za kmetijstvo

V brunarico po sadje in zelenjavo

Med Krpanom in logaško pošto so 19. novembra odprli popolnoma preurejeno trgovino s sadjem in zelenjavo Zelenica v lasti Barbare in Andreja Volpija.

Ob odprtju trgovine, lične prodajalne iz brun, so obiskovalce pogostili s pečenim kostanjem, mladim vinom in s svežimi domačimi polnjenimi testeninami, ki jih po izvornih italijanskih receptih izdeluje Il Papavero z Vrhnike in bodo poslej v prodaji tudi v Zelenici.

Ko le ne bi prodajali tako dragih orehov – kilogram za lupino vred po 1.100 tolarjev!!!

Foto in besedilo France Brus

Tudi zaradi dolžne hvaležnosti

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Leto se zaključuje, z njim se ponuja obdobje inventur, zahval, čestitk... Vesel sem, da sem se odločil za kandidaturo poslanca za državni zbor na listi **Za podjetno Slovenijo**. Glasov nismo zbrali dovolj, smo pa razgibali slovensko politično in civilno javnost, da se govori in razmišlja o podjetnosti. – Podjetnik je namreč človek, ki tvega, vlaga lastna sredstva in prevzema vso odgovornost za podjetje, sodelavce, družino, okolje, širšo družbo in državo. Celo življenje se izobražuje in tako z znanjem in lastnimi sredstvi, tujimi vložki in delom skrbi za dvig kakovosti življenja zase, za svoje zaposlene, za lokalno in širšo skupnost. – Podjetništvo je moder odgovor prihodnosti, je način življenja, je samodisciplina, varčevanje, natančnost, je znanje, delo, odgovornost, povezovanje in skrbna uporaba vseh naravnih danosti za doseg cilja. Ljudem, ki teh danosti nimajo, pa je dolžan pomagati. Ko bomo podjetnika spoznali, in ga bo spoznala tudi država, se ne bomo bali revščine ne nemirov ne nasilja. – Ob tej priložnosti se zahvaljujem vsem, ki so me podpirali s sponzorskimi sredstvi, z dobro mislijo, s kritiko, moja hvaležnost gre vsem, ki so oddali glas, šli na volitve in pomagali k večji demokraciji.

V svojem imenu in v imenu liste **Za podjetno Slovenijo** Vam želim vesel božič, srečno novo leto, ljubezen in mir v srcu. Iskrene čestitke tudi ob dnevu samostojnosti.

Berto Menard

Turistične panorame

Naši pomniki tako in drugače

Zanimanje za polpretekla dogajanja raste – Pred meseci sem prebral javno izražen pomislek in celo – po osebnem prepričanju – neutemeljen strah pred oživiljanjem spomina na starejšim še živo staro državno mejo s takratno Italijo – Ta meja in dogodki, povezani z njo, nas živo zadevajo še danes

I.

V zadnjem času mi je v roke prišlo kar nekaj zanimivih, bogato opremljenih, strokovno resno napisanih projektov, vodičev in celo knjig, ki zadevajo našo nekdanjo mejno pokrajino. Skupno vsem tem gradivom je želja predstaviti širši javnosti del zgodovine iz obdobja med obema svetovnima vojnama.

Naj najprej opozorim na krajšo literarno obdelavo našega prostora in življenja ljudi ob stari meji, kakor ga je videl in v delu »Graničarji« doživeto opisal Bogomir Magajna, ali pa na zanimivo delo Tomaža Pavšiča

»Ob stari meji – Pričevanja in spomini«, prav gotovo poučno branje za vsakogar, ki ga zanima dogajanje med obema vojnama na naših tleh.

Vsebinsko podobne problematike so se lotili v turističnem društvu Podbrdo, kjer so izdali krajši pa s fotografijami in zemljevidom bogato opremljen opis poti po stari meji, naslovljen »Rapalska meja – Podsektor XXI.C Podbrdo«. Še bolj so se potrudili na Škofjeloškem, kjer se je Zavod za pospeševanje turizma Blegoš lotil projekta »Oživitev Rupnikove linije«. V okviru tega projekta je

predstavljena tematska pot »Po sledih Rupnikove linije«. Ena izmed treh etap teh poti nas privede prav do meje z našo občino. Za dostope in vodenje po Rupnikovi liniji skrbi lokalna turistična organizacija.

Našo polpreteklo zgodovino zadeva tudi delo Aleksandra Jankoviča-Potočnika »Rupnikova linija in Alpski zid«, podnaslovljeno »Utrjevanje Rapalske meje med letoma 1932 in 1941«. S fotografijami in načrti vojaških objektov so bogato opremljeno knjigo izdali na Vrhniki. V predgovoru h knjigi je Mihael Naglič,

prof. fil. in soc., sam dober poznavalec tega prostora, zapisal, da so opisi Rupnikove linije in nasproti njej stoječega Alpskega zidu pionirsko delo in da Rupnikova linija danes ni več le pričevanje o vojaškem podvigu, temveč del nacionalne zgodovinske, kulturne in stavbne dediščine. – Nekatere spomenike tega časa, ohranjene v našem prostoru, je opazil tudi avtor omenjene knjige.

In zakaj pišem o vsem tem? Tudi zato, da bi opozoril na številne, očem komaj še zaznavne pomnike teh časov; namreč po Evropi postajajo tudi pomemben sestavni del istovetnosti in iskane turistične ponudbe.

Da je to res, me je prepričalo tudi nedavno srečanje z domačimi in češkimi obiskovalci (in iskalci) naših tovrstnih posebnosti (utrdb, bunkerjev...) na Tolstem vrhu. Spominjam se tudi nemške družine, ki je sredi Hrušice z zanimanjem povpraševala o naših z mahom prekritih spomenikih iz rimskih časov in o ostankih Alpskega zidu (Vallo Alpino), ki ga je fašistična Italija začela graditi v tridesetih letih prejšnjega stoletja. –

Ko pomnik zakriva mah.

In na prostoru med Hrušico in Raskovcem je mogoče podoživeti čase Rimljanov, Turkov, Avstrijcev, Francozov, prve in druge italijanske, tudi nemške okupacije, stare in nove Jugoslavije, vse do današnjih dni.

Vsi ti številni »obiskovalci« so na našem malem prostoru pustili svoje sledove, ki bi jih kazalo postopoma

odkriti, bolje spoznati, o njih strokovno dokumentirano spregovoriti, jih označiti, pokazati ljudem, jih ovrednotiti ter tržiti.

O tem, kako razmišljamo doma, pa v prihodnjih Logaških.

Pavel Mihevc

Vendarle do pisarne Turističnega društva

Pravzaprav zgodovinski dan, ko so se prvič odprla vrata v pisarno Turističnega društva v Logatcu

Turistično društvo Logatec je v soboto, 4. decembra, po več desetletjih iskanja našlo svoj prostor. Svojo pisarno, v kateri se bodo srečevali člani društva in njihovi prijatelji, morda pa tudi tisti, ki jih zanima turistična ponudba in turistični razvoj Logatca.

V priložnostnem programu otvoritve sta nastopala harmonikar Nejc Skvarča in članica društva Ivanka Urbas z

Tik pred odprtjem. Foto: D. Malavašič

balado o cigančku in njegovi neuslišani ljubezni. Prav simbolično. Saj bi iskanje primerne prostora omenjenega društva zlahka primerjali s opevanim cigančkom... Nato pa sta zadnje mesece in tedne prenovitve prostora opisali podpredsednica društva Vanja Pfajfar in prizadevna članica društva Branka Petkovšek. Njuni pripovedi se je pridružil tudi Marcel Štefančič, ki je poudaril, da gre pravzaprav za zgodovinski trenutek. Saj se je društvo ves čas v preteklosti selilo iz ene do druge domače hiše aktualnega predsednika, po raznih začasnih prostorih, med katerimi so bile pisarne: KS Nakla, Območne izpostave JSKD, Kmetijsko gozdarske zadruge, Turistične pisarne Nakla d.o.o.... Zasluga za dodeljeno pisarno v stavbi nekdanjega Gradnika za Mavrico gre predvsem županu Občine Logatec in članom društva, ki so venomer trkali na njegova vrata in se dogovarjali ter iskali primeren kotic, kjer bi bilo mesto turističnim publikacijam, prospektom, brošuram, knjigam, administrativni in računovodski dokumentaciji. Tu bodo poslej na voljo informacije in odgovori na vprašanja, ki zadevajo logaški turizem z okolico.

Torej – Turistično društvo Logatec ima svojo pisarno in vsi prav lepo povabljeni na obisk! Ob sredah popoldne in ob sobotah dopoldne.

Nevma

Lipe dišijo na daleč

Naš – Napoleonov – lipov drevored, spomenik urejene narave, videvajo ljudje različno. Nekateri vidijo lipe pač v drevoredu, ki je nekoč nastal, zrasel in se celo »moteče« razrasel v starost, začel po naravnih zakonih počasi odmirati, kar bi kazalo pospremiti s primerno pieteto. Drugi tudi vidijo lipe v drevoredu, ki je nekoč nastal, zrasel, se razrasel, začel po naravnih in tudi nenaravnih zakonih odmirati, zaradi česar je treba s posebno občutljivo pozornostjo bedeti nad

odmiranjem, mu pomagati k pomlajevanju in ohranjanju njegovega življenja in njegove spominskega tudi za bodoče rodove.

Med te druge smemo šteti tudi Srednjo šolo za gozdarstvo in lesarstvo v Postojni. Njena ravnateljica profesorica Cvetka Kernel je z veliko navdušenosti govorila sredi novembra o nujni pospešeni in poglobljeni skrbi za ohranjanje tega izjemnega naravnega spomenika, ki ga, k sreči, premore Notranjska. Izrekala je vse priznanje

nad 100-članski Sekciji prijateljev Napoleonovega drevoreda v Logatcu, ki je usmeril svoja prizadevanja k ohranjanju in ohranitvi tega evropskega fenomena. Vsak poseg iz preračunljivosti v ta spomenik velja za škodljivo in pregrešno delo. Zato se je prof. Kernelova odločila, da s šolo in svojo osebno avtoriteto podpre nujna prizadevanja za ohranitev lipovega drevoreda z včlanitvijo v Sekcijo prijateljev Napoleonovega drevoreda in s strokovno pomočjo šole.

MAŠ

Vsem bralcem Logaških

voščimo mirne in blagodejne božične praznike pa veliko zdrave sreče v novem letu; čestitamo pa tudi k prazniku naše samostojnosti –

uredništvo

Refleksoterapija – kaj je to?

Masaža refleksnih con na stopalih je oblika terapije, ki se je v mnogih letih razvila iz tradicionalnega več tisoč let starega ljudskega znanja v natančno določeno terapijo. Terapija refleksnih con izvira iz starega kitajskega nauka, katerega načelo je zelo preprosto: vsak del telesa je z živčnimi potmi povezan s stopalom. Na stopalu imajo vsi organi in telesni deli pripadajoče refleksne cone. V stopalu ležijo konci vseh živčnih poti, ki potekajo skozi telo. Vzburjanje živčnih končičev se prevaja prek možganov do ustreznih organov.

Refleksoterapija ima med drugim tudi namen, da vzpostavi homeostazo ali ravnotežje v telesu. Z njo dosežemo intenzivno prekrvavitev in izboljšanje vseh funkcij organov in organskih sistemov. Znano je, da številne bolezni napredujejo počasi in podtalno, dokler se v telesu trdo ne zasidrajo, nakar pa silovito izbruhnejo na dan. Refleksoterapija takšna žarišča pravočasno odkriva in lahko prepreči izbruh bolezni, ker krepi kroženje energije, obnavlja celice ter izčrpane dele organizma.

Učinki refleksoterapije

Refleksoterapija deluje protibolečinsko; zmanjšuje stres in pomirja; blaži in odpravlja kronično utrujenost; blaži in odpravlja glavobole in migrene; razstruplja telo; pospešuje pretok krvi in limfe; stimulira delovanje imunskega sistema in deluje preventivno; blaži posledice različnih bolezni in poškodb ter pospešuje okrevanje; je učinkovita za vsa starostna obdobja; poživilja ter obnavlja energetski potencial; ureja prebavo; je način ohranjanja zdravja in dobrega počutja.

Refleksoterapevt izvaja refleksoterapijo v kozmetičnem salonu LEPOTA & ZDRAVJE, Stara c. 10, Logatec, tel.: 01/7541 379.

Dragan Pejić,
refleksoterapevt, ing. ortopedske tehnike

Jesenski pozdrav

Lepi jesenski dnevi ob koncu tedna so pritegnili številne sprehajalce v vabljivo naravo. Tako so bile v tistih dneh tudi dobro obiskane kmetije odprtih vrat, tudi na Urbanovcovi domačiji na Ravniku. No, poleti je prostora dovolj, saj se gostje lahko posedejo tudi po prostornem vrtu pred hišo; za zimski čas pa bi bilo treba razmišljati o razširitvi notranjščine.

Tihožitni pozdrav.

V jesenskem času pa je obiskovalce Urbanove domačije pozdravilo zanimivo tihožitje, sestavljeno iz preme starega voza, obloženega z bučami, koruznimi storži in z »varuhinjo doma« iz koruzne slame, ki jo je domiselno oblikovala gospodinja Melanija.

Besedilo in foto: France Brus

K nadgrajevanju po majhnih korakih

Povabili smo se na klepet k Bibijani Mihevc, novi direktorici logaške Knjižnice – Septembra je prevzela krmilo, ki ji ga je prepustila Alenka Furlan, dolgoletna in prizadevna vodja Knjižnice

Bibijana Mihevc prihaja s Ptujске-gore. Otroštvo in mladost je preživela v zavetju učiteljske družine; oboji starši so bili učitelji. Mama je vodila tudi pevski zbor, oče pa gledališko skupino. Že v gimnazijskih letih je v njej tlela želja, da bo učiteljica, da bo poučevala geografijo. Tako se je po končani gimnaziji odločila za študij geografije in sociologije na Filozofski fakulteti v Ljubljani.

Kam vas je peljala pot po končanem študiju?

Po diplomu sem se kot raziskovalka zaposlila na Univerzi, na Inštitutu za geografijo. Delala sem na več področjih. Poleg raziskovalnega dela sem imela skrbništvo nad starimi zemljevidi, kartami. V resnici sem skrbela za bivši Zemljepisni muzej, ki se je priključil inštitutu. V tem oddelku je bila tudi knjižnica in takrat sem se prvič srečala s knjižnim gradivom. To delo sem opravljala dvaindvajset let. V letu 2001 je prišlo do reorganizacije, in ta oddelk so ukiniteli.

In kako ste zašli v logaško knjižnico?

V Logatcu se je bila tedaj pokazala potreba po nadomeščanju knjižničarke zaradi porodniškega dopusta. Tako sem se odločila, da zapustim službo na inštitutu in se zaposlim v logaški knjižnici.

Ste se sploh kdaj lotili poklica iz mladostnih želja?

Ja, ja. Po preteku enega leta v knjižnici, ko se mi je izteklo nadomeščanje, sem najprej razmišljala o samozaposlitvi. Da bi pisala, prevajala, da bi se ukvarjala z založništvom. Nato pa se mi je »čez noč« ponudila možnost za zaposlitev na šoli. In sprejela sem jo. Poučevala sem poldrugo šolsko leto. Na šoli sem se počutila domače. Tako tudi sedaj, ko se z učitelji in ravnateljico pogovarjamo o različnem sodelovanju. Šola mi je kot drugi dom, saj sem kot otrok učiteljev vedno stanovala v šoli.

Odločanje o tem, ali ostati v

učiteljskih vrstah ali vrniti se v knjižnico, najbrž ni bilo ravno lahko?

A, to je bila težka odločitev. In na koncu sem vendarle sprejela izziv in se prijavila na razpis za direktorico knjižnice. Želela sem povezati izkušnje, ki jih imam s pedagoškega, raziskovalnega in knjižničarskega področja.

Kaj je bilo vendarle odločilno, zaradi česar ste se odločili, da ne boste ostali v šoli, pač pa da se vrnete v knjižnico?

V šoli mi je bilo prijetno. Sodelovala sem pri raziskovalnih nalogah, taborih... Lepo je bilo spoznati učiteljski poklic. Vendar je moja odločitev pretehtalo dejstvo, da bi želela v knjižnici oblikovati domoznanski oddelek, v katerem bi se

razvijala in širila. To bi želela nadaljevati. Upam, da bo knjižnica tudi v prihodnosti prostor, kjer se srečujejo različni ljudje, kjer so na voljo različne informacije, kjer se raziskuje... – socialno središče kraja. Alenkino delo želim nadaljevati in ga nadgraditi v domoznanstvu, v oblikovanju geografskega leksikona logaškega območja za vsa področja in v nabavi otroške, mladinske in strokovne literature. Mislim, da je treba upoštevati širitev Logatca – nenehno priseljevanje novih, mladih družin, študentov...

Knjižnica v Logatcu poka po šivih, saj je vedno več knjižničnega gradiva, vedno več obiskovalcev. Kako bo z dolgoročnimi načrti?

S sedanjo prenovo prostorov bomo pridobili nove površine za izposajo. V knjižnici se ta trenutek na majhnem prostoru srečuje preveč ciljnih skupin. Med seboj se motijo. Prenova bo tako izboljšala razmere za naslednjih nekaj letih. Med sedanjo prenovo bomo, žal, izgubili Modro dvorano, ki se je uporabljala kot razstavni in prireditveni prostor. Manjše prireditve bomo sicer še naprej prirejali – v čitalnici... razstav, pač, ne. Morda bo prostora, denimo, za stalno zbirko starih razglednic, ki bo na ogled ob stopnišču. Bo pa v prenovljenih prostorih nova razvrstitev gradiva, boljša in preglednejša označba polic, združevanje nekaterih skupin... Izposojevalnica knjig s kotičkom za prebiranje časopisov in revij bo poslej v pritličju, kar bo prijetnejše za starejše, ki težko hodijo, za mamice z vozički... V prihodnjem letu se bomo posvetili še ureditvi okolice knjižnice in pa izobraževanju knjižničarjev. Uvedli bomo namreč računalniški program COBISS 3, ki je bolj prijazen do uporabnikov. Z njim pa se bo izboljšala kvaliteta naših storitev. Kasneje bo treba razmišljati o novih večjih prostorih v povezavi z Narodnim domom...

Knjižnica postaja tudi

Bibijana Mihevc, ravnateljica knjižnice. Foto: D. Malavašič

gradila identiteta kraja. Kot nekakšen muzej, ki ga Logatec še nima, če izvzamemo Vojaški muzej.

V kakšno smer bo šel torej razvoj knjižnice?

Vsako podjetje ima svoj začetek, razvoj, vrh, stagnacijo in včasih tudi padec. Tudi pri knjižnicah je podobno. Za logaško bi rekla, da je vseskozi v razvoju. Alenka je v sedemnajstih letih knjižničarstvo

Pihalni orkester Logatec vabi na

Božično novoletni koncert
26. dec. ob 19. uri v športni dvorani v Logatcu

Gost večera
Alfi Nipič
Dirigent
Marjan Grdadolnik

informacijsko središče. Računalniki, internet... Številne informacije so na dosegu roke. Pa jih sploh znamo poiskati?

Knjižnica resnično ponuja več, kot uporabnik ve. Razmišljamo o tem, da bi pripravili izobraževanje za uporabnike. Sedaj že sodelujemo s šolami, z učenci nižje stopnje. Mislim pa, da bi bilo v to izobraževanje dobro vključiti tudi učence višje stopnje in odrasle. Danes je zelo pomembno znati poiskati informacijo. Na internetu so številne baze podatke, od zemljiške knjige, javne uprave... Ljudi bo treba primerno izobraziti, računalniško opismeniti.

Kako ste povezani z ostalimi knjižnicami v Logatcu?

V knjižnično mrežo so vključene knjižnica v Rovtah, v Hotedršici, za katero načrtujemo selitev v poslopje stare šole in odprtost v dveh popoldnevih, ter knjižnico na Vrhu Sv. Treh Kraljev, ki deluje v sklopu šole. V vseh želimo imeti dostopnost do informacij, gradiva, ure pravljič in različne dejavnosti.

Bodo z razvojem potrebne tudi kadrovske spremembe?

Trenutno so zaposleni štirje knjižničarji, ena oseba, ki pokriva tajništvo in računovodstvo ter direktorica. Tudi sama pomagam pri izposoji gradiva. Bo pa naslednje leto čas preizkušenj. Potrebna bo kadrovska sprememba, dodatna zaposlitev in pa pokrivanje stroškov vzdrževanja celotne mreže logaških knjižnic. Pri tem velja opozoriti, da so v okoliške kraje potrebna vlaganja, da tam ljudje potrebujejo knjižnico, prireditve... Vasem bo treba ponuditi kaj več, če

naj mladi ostajajo po vaseh, da se bodo te razvijale...

Poznamo vas kot knjižničarko, geografinjo, učiteljico, neumorno članico Društva prijateljev otrok in mladine, občinsko svetnico...

Vsa področja, ki jih navajate, so mi pri tem delu v veliko pomoč. – Politika pa... Nisem članica nobene politične stranke. Za občinski svet pa sem kandidirala na listi Ljudske stranke. Slišala sem komentarje, češ da bo imela poslej politika podaljšano roko v knjižnici. Sama sem prepričana, da

je Svet knjižnice pri izbiri direktorice upošteval strokovnost, ki se je zrcalila v referencah in v predloženem programu. Je pa res, da v okviru občinskega sveta pričakujem podporo in naklonjenost svetnikov, predvsem takrat, ko se bo odločalo o razvoju logaškega knjižničarstva.

Kako pa odmeva novo delovno mesto v vašem osebnem in družinskem življenju?

Delo v knjižnici nekako narekuje moj in družinski način življenja. Urnik je razpotegnjen čez cel dan. Obiskujem knjižnice po Sloveniji, se udeležujem različnih prireditev, razstav, knjižnih sejmov... To je tudi del izobraževanja, navezovanja stikov, spoznavanja novih sodelavcev... Zadovoljna sem, čeprav je to delo zahteven izziv; ga bo treba nadgrajevati po manjših korakih.

Želim vam čim več uspešnih majhnih korakov in veliko sreče vam in vašim sodelavcem. Hvala za pogovor.

NevMa

Pismo z regratovim nadihom

Spoštovani člani literarnega društva Zeleni oblaki!

S predstavitvijo Žigonove zbirke Regtratov venec ste se dostojno oddolžili Andreju za vse dobro, kar je storil za Logatec in za slovenski narod. Čestitam. Čestitam vam za tenkočutno zgrajen literarni večer in splošno predstavitev njegovega življenja in dela. Vse je bilo na pravem mestu. Andrejevo življenje je bilo kratko, a on ga je osmisлил na svoj način.

Midva sva bila kolega na šoli Dutovlje. Spogovori sva si drug drugemu bogatila sobivanje. Bil je drugačen učitelj, kot smo bili mi starejši. Še potem, ko je odšel s Krasa, se je vračal in nam polnil življenje – spet na svoj način – in nam pripovedoval o tem, kaj je počel. Za njim je blag spomin.

Lepo se vam zahvaljujem za povabilo.

Ivanka Turšič iz Dutovelj

P. s.

Na Krasu je navada, da večerjamo zelenjavo, spomladi regrat. Bil je velikokrat gost v naši družini ob regratovi večerji. Nekoč je obljubil...

Živopisno popoldne petja, igre in plesa

Obrtniški mešani pevski zbor »Notranjska« želi v Rovtah ustaliti prireditve »V nedeljo popoldne bo lušno pri nas«

Lani za pokušino, letos pa že za tradicijo, kot pravijo pevci OMePZ »Notranjska«, sicer prireditelji prijazno iskričevega popoldneva. Sonce je tiste nedelje, 21. novembra, čarno sijalo in vabilo staro in mlado vse drugam prej kot med stene Doma krajanov v Rovtah. Tako sem razmišljal še zadnjih pet minut pred tretjo uro, ko bi se naj začela popoldanja radost. A samo še kak hip, in v dvorano se je jelo usuvati ljudi, da je bilo stolov komaj dovolj. To se je še zmeraj prešerno šegavemu napovedovalcu zdelo vredno občudovanja. In kajpak vse drugo je steklo kot po loju.

S e d e m n a j s t l e t n a »Notranjska« je ob lahkotnih dovtipih Slavka Podboja (ki je potem z njemu lastno duhovitostjo spremljal tudi vsa ostala dogajanja) in pod vodstvom izkušenega zborovodje Janeza Gostiša dodobra razživela poslušalstvo z Ježevim Črnim kosom, s Kaufmanovo Il Cu-cu (Kukavica), Vrabčevo Po cesti gre en stari mož in s Kumrovo Dajte, dajte (ki pa ni himna davkarjev, kot je ugotavljal pretkani povezovalec).

Sceno so potem prevzeli učenci osnovne šole iz Rovt. Pod spretno in izvirno režijo Milke Treven so s šaljivim prizorom Bridka usmrтитеv butalskega krta, ki ga je po zgodbi Milčinskega, odrsko pripravil Marcel

»Notranjska« na luštnem popoldnevu. Foto: M. Tršar

Štefančič, prijetno nasmejali navdušeno občinstvo.

Po nesrečni krtovi usmrtitvi je gostujoči Ženski zbor Svoboda iz Griž, ki deluje sicer že nad 50 let, zapel dokaj folklorno pobarvan repertoar kar brez zborovodje. Sprva se je zdelo dokaj čudno, vendar so pevke iz pesmi v pesem vse bolj suvereno in spretno prepele svoj spored; še posebej prepričljive so bile s Čukovo ženitvijo pa tudi s Trskom, ki gre iz zemlje.

Intermezzo pa so organizatorji veselega popoldneva zaupali mladi plesalki Tajdi Cuznar, ki je s svojo drobceno graciozostjo pobliskovo napolnila oder in vsa naša srca. Pravi cukrček z veliko obetavnosti. Bravo!

K sklenitvi vesele radožive

prireditve je bila povabljen Moška vokalna skupina Območne obrtne zbornice iz Šmarja pri Jelšah, ki prepeva četrto leto pod vodstvom ognjevitega zborovodje Francija Plohla. Priča smo bili pogumnemu petju iz možakarskih grl, ki so se uspeli dopadljivo ujeti od pianissimov do fortissimov, kjer so se lepo oglašali zlasti zveneči tenorji. Mestoma so bili staccati morda preočitni. Zelo lepo pa je izzvenel Lucipeter ban.

Zaključni akord je pripadal šolski plesni skupni, ki je v koreografiji Miše Stražišar zaplesala ritmično razigran Ča-ča-ča in je tako strnila razvedrilno bogat spored lušnega nedeljskega popoldneva.

mA

Še o Logaškem okrajnem glavarstvu

Namesto spremne besede – Zgodovinarica in arhivistka Mira Hodnik je na povabilo Literarnega društva Zeleni oblaki napisala nagovor, ki je bil prebran na predstavitveni slovesnosti ponatisa knjige Logaško okrajno glavarstvo – za boljše razumevanje knjige in potrebe po ponatisu

Okrajna glavarstva v 19. in 20. stoletju

Na podlagi cesarkega sklepa o organizaciji upravnih oblasti kronovine Kranjske so bila leta 1849 ustanovljena okrajna oblastva, ki so nadomestila dotedanja lokalna oblastva in so predstavljala najnižjo stopnjo krajevne deželno knežje oblasti. Prvič je bila uvedena ločitev uprave in sodstva na najnižji stopnji, saj so bila ustanovljena tudi okrajna sodišča. Naloge glavarstev so bile: skrb za izpopolnjevanje zakonov, zagotavljanje varnosti, javnega reda in miru, skrb za ceste in mostove, novačenje in prenočevanje vojske,

odločanje o tisku in časnikih na svojem območju, skrb za šolske in cerkvene zadeve, skrb za reveže, nadzor tujcev in podrejenih občin. Na glavarstvih so imeli pravico kaznovanja na prvi stopnji, pridržani so jim bili tudi nekateri posli s področja davkov, računovodstva in blagajne.

Do leta 1867 so bili okraji kot ozemeljsko območje samoupravno telo, niso pa imeli avtonomije. Okraji so se izoblikovali, kjer so bile za to ugodne zemljepisne, zgodovinske, gospodarske, jezikovne in kulturne razmere. Praviloma so okrajem pripadale vse občine, ki so bile na

njihovem območju. Dokončna ločitev sodstva in uprave na najnižji ravni je bila izvedena leta 1867; leta 1868 pa so iz splošne uprave izločili še šolstvo in ustanovili okrajne šolske svete.

Ves čas delovanja okrajnega glavarstva je prihajalo do minimalnih ozemeljskih sprememb, predvsem na mejnih območjih. Po podpisu Rapalske pogodbe je Logaško okrajno glavarstvo izgubilo znaten del ozemlja današnje občine Idrija, saj je po pogodbi pripadalo Italiji. Okrajna glavarstva pa so se preimenovala v sreze in nato leta 1941 v sreska načelstva oz. okrajna načelstva.

Okrajno glavarstvo Logatec od 20. septembra 1875 – pomemben razvojni zagon

Občina Logatec je prav datum 20. septembra prevzela za svoj občinski praznik, saj je neposredno povezan z začetkom delovanja nekdanjega Okrajnega glavarstva Logatec. Tega dne leta 1875 so namreč začeli delovati vsi uradi okrajnega glavarstva, ki so bili preseljeni iz Planine v Logatec. Svoje prostore so dobili v gradu grofa Windischgrätzta. Tako se je začel hiter razvoj Logatca. Zaradi priselitve velikega števila uradništva z njihovimi družinami je zapihal drugačen veter. Kmečko naravnano okolje je počasi pridobivalo vse bolj mestni značaj. Tujci, ki so prihajali v Logatec, so prinesli s seboj nove navade in potrebe.

Prosvetljenost prebivalstva, ki se je nenehno povečevalo, je bila v vzponu. Nenehna skrb za izboljšanje svojega življenjskega okolja je botrovala mnogim novim naložbam v kraju. Pokazale so se potrebe po izobraževanju in druženju. Ena izmed velikih pridobitev v tem obdobju so prav gotovo nova šolska poslopja, za katera se je najbolj zavzemalo prav uradništvo, saj se je zavedalo, da le izobražen človek lahko uspešneje pripomore k skupnemu razvoju. Z gotovostjo lahko trdimo, da je imelo prav učiteljstvo nekdanje zelo velik vpliv na okolje. S svojimi zgledi in dejanji so bili mnogokrat gonilna sila kraja.

V želji po koristnejši izrabi svojega prostega časa so se Logatčani družili in povezovali v društvih, sprva v strokovnih in kulturnih, kasneje tudi v telesnovzgojnih. Naraščalo je število trgovcev, gostilničarjev in drugih obrtniških poklicev. Povečan promet skozi Logatec je narekoval spremembe v infrastrukturi. Skratka, Logatec je zadihal s polnimi pljuči. Žal, na račun razvoja Logatca pa se je postopoma ustavljal korak v Planini in na Rakeku.

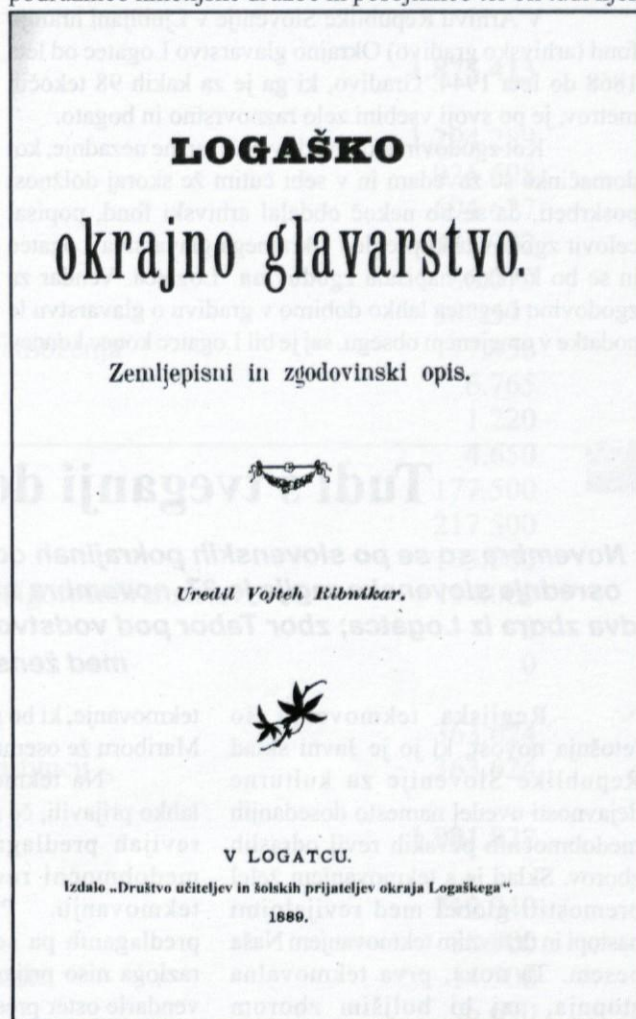
Društvo učiteljev in šolskih prijateljev Okraja logaškega in Vojteh Ribnikar, gibalo šolskega, kulturnega in splošnega življenja

Med vsemi društvi želim posebej predstaviti Društvo učiteljev in šolskih prijateljev Okraja Logaškega s sedežem v Logatcu. Njegov ustanovitelj je bil Vojteh Ribnikar. Največji dosežek tega društva je prav gotovo publikacija **Logaško okrajno glavarstvo**, ki jo je spisal Ribnikar s pomočjo učiteljev, ki so poučevali po šolah na območju Logaškega okrajnega glavarstva.

Še posebej velja vsaj na kratko predstaviti nadučitelja Vojteha (Adalberta) Ribnikarja, saj je v slovenski literaturi uvrščen med sto znamenitih osebnosti v šolstvu na Slovenskem. Rojen je bil v leta 1857 v Trziču. Po končanem ljubljanskem učiteljskem (1876) je najprej

poučeval v Šmartnem pri Litiji in v Hotedršici. Leta 1879 je prišel v Dolenji Logatec na enorazrednico, kjer je po treh letih poučevanja postal nadučitelj. V svojem petnajstletnem delovanju v Logatcu je enorazrednico razvil v štirirazrednico; pod njegovim vodstvom je bilo v tistem času sezidano eno najlepših poslopij na Notranjskem – logaška osnovna šola (danes šola »8 talcev«).

Vojteh Ribnikar je bil vsestranska osebnost. Veliko se je še dodatno izobraževal; svojega znanja ni posređoval samo učencem, ampak tudi drugim prebivalcem logaškega okraja. Njegova prizadevanja za izboljšanje sadjarstva so bila zelo uspešna, saj kot vemo, sta bila sadni in zelenjavni vrt nekdanje zelo pomembna za šolo. Vojteha Ribnikarja so poznali kot dobrega pevca in odličnega govornika. Na vseh šolah, kjer je deloval, je ustanovil pevske zборе in v posameznih krajih celo pevska društva. V Logatcu je poleg pevskega društva ustanovil še bralno in gasilsko društvo, podružnico kmetijske družbe in posojilnico ter bil tudi njen

odbornik in tajnik. Poleg tega je bil tudi član občinskega odbora, predsednik krajevnega šolskega odbora in podpredsednik Slovenskega učiteljskega društva.

Njegova iznajdljivost je veliko prispevala k blaginji šole in kraja. Kot šolnik se je znal postaviti tako za šolo kot za celoten okraj; znal je priskrbeti denar za izboljšave v kraju, za popravilo šolskih stavb, za napeljavo vodovoda, za obnavljanje cest in podobno. Njegovo življenje je teklo hitro, žal, se je tudi prehitro izteklo. Umril je 26. aprila 1895 v

Dolenjem Logatcu, star komaj 38 let.

In kaj nam pomeni knjiga Logaško okrajno glavarstvo?

Najprej je treba reči, da gre vsekakor za pomemben zgodovinski in zemljepisni opis krajev, ki so pripadali Logaškemu okrajnemu glavarstvu. V sodelovanju z učitelji je Vojteh Ribnikar opisal vseh 23 tedaj delujočih šolskih okolišev. Knjiga je, seveda, pisana v arhaičnem jeziku, ki še na poseben način povezuje bralca s preteklostjo. Pripovedni slog pisanja je prijetno berljiv in bralec zlahka podoživlja kraje, ki jih opisuje ta knjiga. Opisane so znamenitosti in posebnosti krajev. Za vsak kraj so opisali šolsko stavbo, navedli vse učitelje, ki so poučevali na šolah. Še posebno je zanimiva statistika šoloobveznih in šoloobiskujočih učencev. Opisi krajev so kratki, a so za krajevno in šolsko zgodovino vsekakor pomembni. Škoda le, da je prepletanje ustnega izročila z zgodovinskimi dejstvi velikokrat zamegljeno.

In še o nerazkritem arhivskem gradivu

V Arhivu Republike Slovenije v Ljubljani hranijo fond (arhivsko gradivo) Okrajno glavarstvo Logatec od leta 1868 do leta 1944. Gradivo, ki ga je za kakih 98 tekočih metrov, je po svoji vsebini zelo raznovrstno in bogato.

Kot zgodovinarica in arhivistka ter, ne nezadnje, kot domačinka se zavedam in v sebi čutim že skoraj dolžnost poskrbeti, da se bo nekoč obdelal arhivski fond, popisal celovit zgodovinski pregled Okrajnega glavarstva Logatec in se bo končno napisala **zgodovina** Logatca. Vendar za zgodovino Logatca lahko dobimo v gradivu o glavarstvu le podatke v omejenem obsegu, saj je bil Logatec konec koncev

le del glavarstva. Žal, se ni ohranilo arhivsko gradivo nekdanje občine Logatec, ki bi bilo za nas bogat vir informacij. Še vedno pa upam, da se bo nekoč na kakšnem podstrešju našlo izgubljeno arhivsko gradivo.

Zgodovinarji in arhivisti pač ne moremo brez starih dokumentov. Zato čim starejši so dokumenti, tem večjo vrednost imajo. Še bolj pa cenimo tiste dokumente, ki so veljali za izgubljene, a jih naključno odkrijemo. Naloga nas arhivistov pa je zartta tudi v prihodnost. Kolikor se pač da, ozaveščamo javnost, zlasti pa ustvarjalce arhivskega gradiva, da arhiv **ni in ne sme biti** naša zadnja skrb. Namreč, z vsakim izgubljenim dokumentom, ki priča o naši preteklosti, izgubimo tudi kanček svoje identitete. Naj nam bo logaška izkušnja v poduk in opomin!

In želja za konec...

Zato je prav, spoštovani Logatčani, da pospremimo ponatis Okrajnega logaškega glavarstva z naboljšimi željami. In prizadevajmo si, da bi nekoč presegli to knjigo z novimi spoznanji in zgodovinskimi dejstvi.

*Mira Hodnik,
univ. dipl. zgodovinarica arhivistka*

P.S.

Škoda, da ni bil ta zapis objavljen skupaj s ponatisom, kot je sicer v navadi pri ponatisih knjig, ki so našemu času toliko odmaknjene, da nam spremna besedila pomorejo k boljšemu razumevanju vsebin. – Hja, pa kdaj drugič.

(Pripomba urednika)

Tudi s tveganji do pevskih uspehov

Novembra so se po slovenskih pokrajinah odvila regijska tekmovanja odraslih zborov – Iz osrednje slovenske regije je 27. novembra na Vrhniki tekmovalo 12 zborov, med njimi tudi dva zbora iz Logatca; zbor Tabor pod vodstvom Zdravka Novaka je bil razglašen za najboljši med ženskimi zbori

Regijska tekmovanja so letošnja novost, ki jo je Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti uvedel namesto dosedanjih medobmočnih pevskih revij odraslih zborov. Sklad je s tekmovanjem želel premostiti global med revijalnimi nastopi in državnim tekmovanjem Naša pesem. Ta nova, prva tekmovalna stopnja, naj bi boljšim zborom omogočila manj obremenjujočo pripravo na zahtevnejša tekmovanja. Kriteriji za priznanja so bili milejši kot na državnem tekmovanju, razen primorskega tekmovanja, ki je bilo letos že drugič in kjer so bili kriteriji enaki državnim. Zbori, ki bi (so) dosegli več kot 90 od 100 možnih točk, bi (so) se neposredno uvrstili na državno

tekmovanje, ki bo prihodnjega aprila v Mariboru že osemnajstič.

Na tekmovanje so se zbori lahko prijavi, če so bili na območnih revijah predlagani za nastop na medobmočni reviji ali regijskem tekmovanju. Prav vsi izmed predlaganih pa se iz tega ali onega razloga niso prijavi. Tekmovanje je vendarle oster preskusni kamen, ki ob morebitnem slabšem uspehu od pričakovanega lahko zbor v temeljih zamaje. Zato se s prijavi ne kaže obremenjevati, če razmere tega ne dopuščajo. Zbori si za tekmovanja večkrat pomagajo tudi z gostujočimi pevci. Ta pomoč pa je v prid le, če si zbor z njo trajneje pomore. Če ne, gre le za epizodo v zborovi zgodovini;

korist pa je kratkotrajna.

Na dveh vrhniških koncertih smo slišali zборе, različne po številu (od dvanajst do enainpetdeset pevcev) in po kakovosti (od priznanja za sodelovanje do zlatega priznanja).

Na prvem koncertu je bil najbolje ocenjen Ženski zbor KD Tabor Logatec pod vodstvom Zdravka Novaka, ki je na koncu prejel tudi posebno priznanje za najboljši ženski zbor tekmovanja. Na drugem koncertu sta kakovostno izstopala: Učiteljski pevski zbor Emil Adamič pod vodstvom Sebastjana Vrhovnika (prejel je tudi posebno priznanje za najboljšo izvedbo sodobne skladbe) in Mešani zbor Anton Foerster z zborovodkinjo Damijano Božič-

Močnik (priznanje za najboljši zbor tekmovanja). Prav ta zbor je bil po zvočnosti in pevskega zamahu precej pred drugimi, četudi komisarji Ivo Jelerčič, Branka Krajnik Potočnik in Marko Vatovec tega niso izrazili v številu točk; razlika med najboljšima je bila za manj kot dve točki. Komisarji so verjetno dajali precej teže zahtevnosti skladb, kjer pa Balzanellijeva Agnus Dei (UPZ E. Adamič) skorajda ni imela tekmeca. Logaško-vrhniški mešani zbor, tokrat pod imenom Pevskega društva Logatec je z zborovodjem Lovrom Gromom solidno nastopil. Verjetno bi si, če bi na program uvrstil morda manj zahtevno skladbo od Ukmarjeve Skice na koncertu, dobil še boljšo oceno. Razmerje med zahtevnostjo skladbe in prepričljivostjo izvedbe je ena od tekmovalnih čeri. Tvegati pa se splača, četudi se ne obnese vselej najbolje.

Nemalo pa sem bil začuden nad tem, da je bilo poslušalcev na tekmovalnih koncertih tako malo. Vsaj pevci naj bi bili med poslušalci: kje se

Najboljši med ženskimi zbori.

pa sicer lahko bolj nazorno poučijo o pevskega veččinah – in tudi o pomanjkljivostih – če ne na tekmovanjih? Ta neprijetni vtis sta mi le stežka omilila dobra organizacija koncertov in spodbudni nagovor vrhniškega župana dr. Riharja, ki je bil namenjen prav pevcem na odru in onim,

ki so imeli tistega dne toliko neodložljivih opravil, da niso utegnili prisluhniti nastopajočim. Ne kaže tedaj zamujati priložnosti, ki jih ni prav veliko, da bi se duhovno plodili ob dobro zapeti pesmi.

J. Gostiša

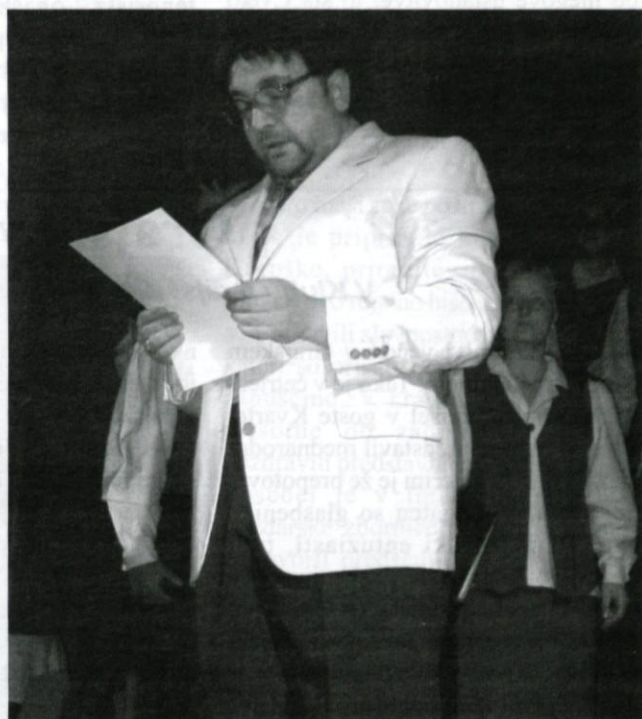
Hudo navihani domači večer

Med Adoramusovim prepevanjem tako in drugače prirejenih narodnih motivov je Aleksander-Aco razpredal svoje predavanja, ki ga je naslovil Kvarni vpliv slovenske narodne in ponarodele pesmi na čustva, značaj, telo in duha slovenskega človeka

Vse se je dogajalo zvečer 20. novembra v polni dvorani Narodnega doma na jesensko obarvani sceni. Uvodne akorde prekmurske Mravle je zbor Adoramus »izvedel« pod taktirko vehementnega, neimenovanega velemaestra. Le njegova poudarjena mimična stasitost nas je opominjala na podobnost s Čukovim Janezom.

In ko se je bil najbolj pričakoval zabavljaj Gregor Čušin, ti pridrsa Bogve od kod neki Aleksander, imenovan tudi Aco, ki je najprej jako navihano predstavil zbor Adoramus, nato še zloglasnega dirigenta Sadarja, ki ga je na logaški oder po mednarodni tiralici pripeljal sam INTERPOL. In ni čudno potem, da nam je z logaškimi pevci in pevkami natresel polno bisago narodno-ponarodelega in podobnega blaga, pred kvarnostjo katerega je premeteni predavatelj svaril bogaboječe občinstvo, ki ga ni dekoncentriralo niti brnenje mobilcelčkov, ki so se morali istega večera za vsako ceno tudi oglašati.

Zavajajoči vpliv narodnih je dihal že iz pesmi Po cest' smo špinciral in čike pobiral', ki je bila glede kajenja naravnost antikebrovsko uglašena, nadalje iz razdirajočih navad ob Čukovi ženitvi, ali iz antipropagande za srečno zakonsko življenje, ko Ženka mi v goste gre; k alkoholizmu pa sta neposredno zavajali pesmi Stoji gora visoka in Bratci

Gregor Čušin - alias Aco - s pravnjimi odmerki soli.

veseli vsi, k spolnosti pa je napeljevala Micka, ki bi rada – Jurka dobila; le kaj naj si je mislilo društvo, ki se zoperstavlja ubijanju živali, denimo ob poslušanju Šmentane muhe ali o ženi, ki je zaklala raco itd, itn, itp. Skratka, slovenska narodna in ponarodela pesem nam je kvarno zavajajoča, kot so bila nesporna predavateljeva izvajanja.

Posebej pa velja naglasiti, da sta nas je lepo pomlajeni Adoramus in prav tako mlad dirigent Tadej Sadar

simpatično zaposlila predvsem z besedili šaljivih, zabavljivih in zbadljivih priredb narodnih pesmi, o katerih je spletel Gregor Čušin, dramski igravec in lanski nagrajenec za najboljšo monokomedijo čudovit satirični venec šegavosti, igrivosti, dovtpnosti s pravšnjimi odmerki soli.

Bilo je lepo s prijetno izpeljanimi satirami; vse pa je minilo kot bi trenil.

Martin Koren

Koncert ob obletnici rojstva Franceta Prešerna

Ugledni novinar Dela je ob neki priložnosti takole na kratko komentiral prireditve, ki je bila posvečena pokojnemu Andreju Žigonu in njegovi posthumno izdani pesniški zbirki Regratov venec: »Dostojno.« Če si lahko sposodim ta komentar, bi lahko enako trdila za koncert Logaškega okteta, ki je bil posvečen obletnici rojstva našega največjega pesnika Franceta Prešerna.

Gosti koncerta so bili bratrance Smrtnik z Jezerskega – kvartet Jutro, ki v tej zasedbi prepeva skoraj dve desetletji. V njihovem programu, povečini koroških narodnih, smo lahko slišali pristen in avtentičen koroški melos.

Ob tej priložnosti so se člani Logaškega okteta odločili, da se zahvalijo njihovima dolgoletnima pevskega prijateljskima, ki sta v oktetu prepevala polna tri desetletja, torej prav od njegove ustanovitve: to sta Cveto Maček ter Janez Gostiša, nekoč tudi vodja okteta. V zdajšnji povsem prenovljeni zasedbi vodi oktet Lovro Grom.

Oktet - Prešernu v čast.

V prvem delu koncerta smo lahko prisluhnili dvema Prešernovima pesmima: Kam, ki jo je uglasbil Josip Kocijančič, nato je sledila prepričljiva recitacija Prešernove Vrbe v izvedbi tenorista Logaškega okteta Janeza Podjeda, nato pa še Prešernova Strunam, v uglasbitvi Kamila Maška. V drugem delu koncerta so zapeli nekaj pesmi z najnovejšega repertoarja:

Planinsko rožo Gustava Ipavca, Meglico v uglasbitvi Josipa Pavčiča, za slovo pa še čudovito skladbo Zvezde, ki jo je zapisal Radovan Gobec. Povsem za konec, ki pa to ni bil, so zapeli še Rožico, narodno v priredbi Antona Gruma, ki je ena najznačilnejših za Logaški oktet.

kir

Grajski večer jazz

V Klubu Grajski park je gostoval jazzovski Kvartet East

Zanimivi večeri v Grajskem parku se nadaljujejo. Tako je v četrtek, 25. novembra, prišel v goste Kvartet East, ki nam je predstavil mednarodni jazz projekt, s katerim je že prepotoval del sveta. V Logatcu so glasbenike sprejeli jazzovski entuziasti, tudi občinstvo, ki pride na glasbeni večer v Grajski park »na pamet«; pa tudi to pot niso bili razočarani. Jazzovski projekt je navdušil poslušalstvo tudi zato, ker med mladimi v ansamblu nastopata dva Slovence, predvsem pa zaradi

nezadržnega vrenja improvizacijskih idej, ki so jih na odru oblikovali **Igor Bezget-kitarist, Igor Lumpert-saksofonist, Janek Gwizdala-električni basist in Ferenc Nemeth-bobnar.**

Navdih za skupno muziciranje in nastopanje je četverica našla na newyorški sceni, ki je že dlje časa najvplivnejša jazzovska scena današnjega časa. Improvizacija in dopolnjevanje solističnega muziciranja, ki sta na trenutke spominjala na free-

jazz, v veliki meri pa ju preprosto opredeljujemo kot »improvizirano glasbo«, sta pokazala dobro mero »okusa« ali »primernosti«, s čimer mislim, da je bilo glasbeno popotovanje vsakega posameznega člana opredeljeno s skupnim občutenjem muziciranja. To so potrjevali izdelani začetki in konci sekvenc in zaključki skladb. **Igor Bezget** na kitari je zagotovo dominiral s svojo predstavitvijo, madžarski bobnar **Ferenc Nemeth** je na trenutke vzbudil

odobranje tudi med nastopajočimi, medtem ko je **Janek Gwizdala** v svojem »ležernem« slogu profesionalno podpiral muzikalno osnovo in ustvarjal zvok kvarteta. Nekoliko manj je v tej zasedbi prišel do izraza **Igor Lumpert**, ki ga poznamo iz nekaterih drugih projektov kot izjemnega solista. Tokrat sicer v Logatcu ni bil v ozadju, vendar smo morda pričakovali večji delež njegovega ustvarjalnega potenciala. Seveda, dopuščam možnost, da je bil to tudi namen, saj je kljub pihalu večer vendarle najbolj izzvenel kot kitarski večer.

Vsekakor lep večer z glasbo, ki jo v Logatcu slišimo premalokrat, res pa je, da zahteva ta glasba pozornega poslušalca in skorajda tako koncentracijo med občinstvom, kakor jo dosegajo izvajalci.

Kras

Kvartet East na odru Kluba Grajski park.

Foto: P. Sark

Duhovni odsevi

Slomšek – zavetnik slovenskih kmetov

Na zahvalno nedeljo je potekal na Ponikvi in na Slomu vseslovenski shod kmetov, ki se ga je udeležilo prek 1500 slovenskih kmetov – Na shodu so blaženega Antona Martina Slomška razglasili za zavetnika slovenskih kmetov, slovenskega kmetijstva in kmetijskega slovstva

Srečanje se je začelo v župnijski cerkvi na Ponikvi, kjer je na željo slovenskih kmetov pomožni škof in generalni vikar dr. Anton Stres ob pomoči župnika in dekana na Ponikvi Mihe Hermana daroval mašo. Pred mašo je željo kmetov, da bi blaženega Slomška razglasili za zavetnika slovenskih kmetov, prebral Jože Romšak, kmet iz Podjelš pri Kamniku.

V pridigi pa je dr. Anton Stres poudaril, da je pobuda za razglasitev

zavetništva utemeljena, saj je Slomšek poudarjal in spoštoval svoje kmečko poreklo. V pridigi je nanizal kmečke kreposti, zlasti kmečko pamet, potrpežljivost, ponižnost in skromnost ter delavnost, kar se vse skupaj, tudi v sodobni družbi, še vedno kaže v odgovornem odnosu kmetov do narave.

Dodatno iskreno željo po razglasitvi Slomška za svojega priprošnjika so slovenski kmetje izkazali s prinašanjem darov z vseh

koncev Slovenije. Po maši se je v imenu slovenskega kmetijstva škofu Antonu Stresu ter dekanu Mihi Hermanu zahvalila dr. Marta Ciraj, ki je dejala, »da smo kmetje in ljudje, povezani s kmetijstvom, iz katerega izhaja ves slovenski rod, dobili zavetnika, na katerega se bomo obračali, ko bodo za nas težki časi pa tudi ko nam bo dobro šlo.«

Po maši se je po krajši pogostitvi, ki so je pripravile kmečke žene s Koroške, prireditev preselila pred Slomškovo rojstno hišo na Slomu. Tam so pripravili slavnostno akademijo, na kateri so orisali Slomškovo kulturno zapuščino. V kratkih nagovorih so prisotne ob začetku akademije pozdravili predstavniki organizatorjev. Posebej je v imenu Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije zbrane nagovoril predsednik Peter Vrisk, v imenu Slovenske ljudske stranke pa Janez Podobnik.

Sledilo je družabno srečanje, ki naj bi postalo – na zahvalno nedeljo – vsakoletno srečanje slovenskih kmetov.

Marjan Papež

S slovesnosti na Ponikvi.

Vovkov večer v rovtarski knjižnici

*V torek zvečer, 9. novembra, je Krajevna knjižnica v Rovtah številnim obiskovalcem predstavila knjigo **Za cerkev in narod, ki jo je napisal domačin, dr. Ivan Merlak, sicer pa duhovnik in postulator za beatifikacijo Antona Vovka***

Najprej je bilo v župnijski kapeli somaševanje domačega župnika in avtorja knjige, ki je nato v prijaznem razgovoru knjigo tudi predstavil. Večer je vodila knjižničarka, ki je tudi daljna sorodnica pisatelja, Ivica Merlak. Gostu je zastavljala zelo zanimiva vprašanja. Tako smo izvedeli, da govori knjiga o nadškofu Vovku, ki je ljubljansko škofijo vodil v najtrših letih komunizma po 2. svetovni vojni. Dr. Merlak je bil tajnik nadškofa Antona Vovka od leta 1951 do 1957, zato ga je dobro poznal. Opisal ga je kot svetniškega človeka, vdanega Bogu in Slovencem.

V knjigi lahko preberemo več zanimivih in

Dr. Merlak navdušujoče o Vovku.

pretresljivih dogodkov o nadškofu Vovku, recimo, kako so na njegovem posvečenju v ljubljanski stolnici vsi jokali, ker so v cerkev »neznanci« vrgli solzivec, ali kako so Vovku avgusta leta 1947 v Dolenjskih Toplicah zagrozili s smrtjo ali kako je prišlo 20. januarja 1952 do sramotnega zažiga v Novem mestu, o čemer je govoril Zahod, le v Sloveniji se o tem ni vedelo skoraj nič. – Anton Vovk je ostal živ, za spomin pa so mu ostale brazgotine. Te je videl tudi Tito, predsednik takratne Jugoslavije, ko ga je nadškof obiskal kot član škofovske konference. Po tistem pa se je politični pritisk v Sloveniji nekoliko omilil. Škofu so celo dovolili iti na grob njegove matere, kar mu je bilo prej tri leta prepovedano. – Leta 1961 je papež Janez XXIII. povzdignil ljubljansko škofijo v nadškofijo in Anton Vovk je postal prvi nadškof; že čez dve leti pa je umrl. Osmrtnico pa si je napisal sam: »7. januarja 1963 je na poti zemeljskega življenja prišel do konca Ribičev Anton iz Vrbe, ljubljanske nadškofije ribič, monsinjor Anton Vovk...

Dr. Merlaku je na koncu zanimivega večera direktorica logaške knjižnice Bibijana Mihevc zaželela še veliko ustvarjalnosti in da bi dočkal to, kar si najbolj želi, da bi bil Anton Vovk razglašen za svetnika.

Po prireditvi, ki sta jo glasbeno popestrili flavtistki Eva in Tina, smo se še malo pogostili; lahko pa smo tudi kupili predstavljeno knjigo.

Tanja Mivšek, novin. kr., OŠ Rovte

Pošlji mene!

Ob desetletnem jubileju Župnijske Karitas v Rovtah

Župnijska Karitas Rovte je 7. novembra praznovala desetletnico svojega delovanja. Dopoldne so se Bogu zahvalili s slovesno mašo, ki jo je daroval msgr. Tone Kompare ob somaševanju nekdanjega misijonarja Janka Slabeta in domačega župnika Janeza Petriča. V pridigi sta bili poudarjeni pomenskost župnijske Karitas in ljubezen do pomoči ljudem v stiski.

»Kdor se veseli otrok, se veseli življenja. Od otrok se lahko veliko naučimo.« – S temi besedami se je pričel deseti dobrodelni koncert z geslom: »Tukaj sem, pošlji mene!« Dom krajanov so napolnili stari in mladi, od blizu in daleč. Program so oblikovali trije domači cerkveni pevski zbori, učenci rovtarske osnovne šole, ansambel horjulske osnovne šole KVA-DEJ, harmonikarski trio Pastirčki, Natalija in Milena Kolšek ter ansambel Notranjci, ki je tudi poskrbel za ozvočenje koncerta. Z ljudsko pesmijo Pojdem v Rovte se je praznovanju pridružila Marija Kogovšek.

Med koncertom je vse prisotne nagovoril direktor Škofijske Karitas iz Ljubljane msgr. Tone Kompare. Ne glede na razne ovire pri delu, je treba iti naprej in iskati smisel besede karitas, kar sta z besedami: »Kdor hoče pomagati ljudem, mora imeti srce polno ljubezni«, izrazila tudi povezovalca koncerta Rezka in Miha Kavčič. – Jubilejni dobrodelni koncert je izzvenel z besedami Lojzeta Kozarja: z besedo hvala se lahko zahvalimo z resnično toplino.

Celodnevnomu praznovanju se je med drugimi pridružila tudi dr. Metka Klevišar. Tajnik Župnijske Karitas Hieronim Kavčič se je ob koncu maše in dobrodelnega koncerta zahvalil vsem, ki podpirajo delo Karitas v Rovtah.

Rezka Kavčič

Planinski pohod

Nedelja, 19. decembra

Planinski pohod na JAVORNIK (1242 m)

Org. in info: PD Logatec, tel.: 01 7543 617 (Jernej Rus)

Popravki

Objavljamo popravke-dopolnila, ki se nanašajo na prispevek »Od sobivanja do smrti«, objavljen v novembrskih Logaških. Zaradi odsotnega Branka Mraka je njegov glasbeni delež opravil Rok Sekirnik. Azra Dukič, ki ni bila omenjena v prispevku, pa je igrala violino. Nada Kržan, ki je navedena med avtorji in bralci, pa je bila odsotna, njena dela pa je brala Anja Sedej. Dela prav tako odsotnega Marcela Štefančiča pa je bral Janez Švajncerm.

Za resnično nenamerne napake se opravičujemo organizatorju Jesenskega branja v Grajskem parku in vsem prizadetim avtorjem in izvajalcem.

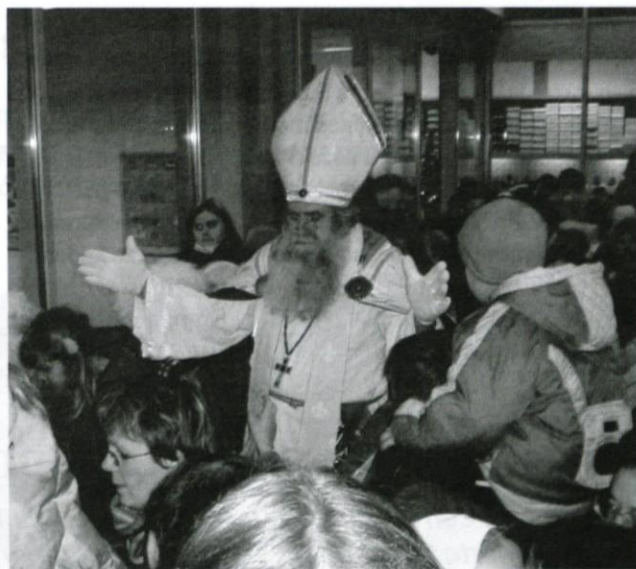
Uredništvo

Ej, Miklavž pa nikoli ne zgreši

Sv. Miklavž je tudi letos obiskal otroke. V Logatcu se je že nekaj dni pred svojim godom, 6. decembra, ustavil v največjih trgovskih centrih in obdaril otroke. Nato je zaobšel bogato založen Miklavžev sejem, ki ga že celo vrsto let pripravlja Društvo prijateljev otrok in mladine Logatec. Na njem se je kar trlo otrok in staršev ter drugih radovednežev in kupcev daril, voščilnic, sladkih dobrot, sadja... Kaj se ne bi, saj je bilo to eno izmed redkih sončnih dni letošnje pozne jeseni. Na zanimivih in polno založenih stojnicah so se predstavljale logaške šole, društva, manjše skupine otrok... Kot običajno je sejemsko dogajanje bogatila glasba lajnarja in popoldanska otroška igrica Pehar piškotov s pojočim pekem teh sladkih dobrot.

Prav na Miklavžev večer pa je sv. Miklavž zaokrožil svoj obisk Logatca. Odpravil se je v cerkev sv. Nikolaja v Dol. Logatcu in se pridružil članom otroške gledališke skupine Nazaret ter jim pomagal dokončati pravljičico, ki jo je dopolnilo prepevanje Otroškega in Mladinskega pevskega zbora sv. Nikolaja KD Adoramus.

Miklavž nas ne pozabi.

Foto: D. Malavašič

In tako se je dobri sv. Miklavž poslovil od otrok ter obljubil, da ob letu osorej spet pride. Med letom pa le... pridni in dobri bodite!

NevMa

Športni kalejdoskop

Namizni tenis sredi uspešnih prizadevanj

V II. slovenski namiznoteniški ligi naše ženske prepričljivejše od moških

V II. slovenski namiznoteniški ligi se je 30. oktobra logaška moška ekipa pomerila v gosteh s Preventom in Soboto. Prevent je premagal Logatčane 6:3, Sobota pa 6:1.

Logaške članice pa so se odrezale vse drugače kot njihovi moški kolegi; tako so premagale Jeseničanke z rezultatom 6:2.

Uspešni na turnirju Alpe Adria

Na mednarodnem turnirju Alpe Adria v Beljaku je 14. novembra nastopilo 75 tekmovalcev in tekmovalk iz Slovenije, Hrvaške in Avstrije. Iz logaškega NTK so tekmovali štirje kadeti, štiri kadetinke in ena mladinka. Dosegli so prav lepe rezultate.

Med kadetinkami (U 15) si je 3. mesto priigrala Sanja Smiljanič; od 5. do 8. mesta sta se uvrstili Tamara Novak in Ana Verdinek.

Med kadeti (U 15) pa sta se od 5. do 8. mesta uvrstila Andrej Kek in Blaž Bončina.

Članice kar zmagujejo

Za članice NTK Logatec je bilo 20. novembra tekmovanje v II. Slovensko namiznoteniški ligi na gostovanju v severovzhodni Sloveniji uspešno. Oba gostiteljska kluba: NTK-Kapital broker in NTK-Kema Puconci so Logatčanke premagale s 6:2.

S krepko pomlajeno ekipo pa so bili člani v gosteh na Primorskem manj uspešni; z NTK – Gorica so izgubili z 2:6.

Mladi na 2. Preglednem turnirju

V Hrastniku se je 21. novembra odvijal 2. Pregledni turnir MRNTZ za učence in učenke od 1. do 8. razreda. Na turnirju je iz 18 klubov nastopilo 167 igralcev, med njimi je nastopilo 15 igralcev NTK-Logatec.

Od 32 možnih odličij so jih logaški tekmovalci osvojili kar deset: 2. mesto Žan Dobrovoljc med učenci 1.-2. razreda; 1. mesto Nina Zupančič med učenkami 3.-4. razreda; 2. mesto Katja Gutnik med učenkami 3.-4. razreda; 2. mesto Anže Vrabl med učenci 3.-4. razreda; 3. mesto Nejc

Gutnik med učenci 3.-4. razreda; 1. mesto Blaž Bončina med učenci 5.-6. razreda; 3. mesto Miha Žigon med učenci 5.-6. razreda; 1. mesto Sanja Smiljanič med učenkami 7.-8. razreda; 2. mesto Ana Verdinek med učenkami 7.-8. razreda; 2. mesto Andrej Kek med učenci 7.-8. razreda

Polfinalni turnirji ekipnega prvenstva MRNTZ

V Preserju in v Ljubljani so 26. novembra potekali polfinalni turnirji ekipnega prvenstva MRNTZ za kadete. – V Preserju je nastopila logaška ekipa 1 v postavi Vrbl, Gutnik, Kadirič in osvojila 2. mesto; tako se bo v finalnem delu borila za uvrstitev od 5. do 8. mesta.

V Ljubljani pa je nastopila logaška ekipa 2 v postavi Kek, Družina, Bončina in osvojila 1. mesto; v finalnem delu se bo pomerila za uvrstitev od 1. do 4. mesta.

2. Odprti turnir Slovenije za mladinke in mladince

Na 2. Odprtem turnirju Republike Slovenije za mladinke in mladince je 28. novembra v Ljubljani nastopilo 113 igralcev in igralk iz Slovenije. Med temi je bila peterica tudi iz Logatca.

Lep uspeh sta dosegli Ana Verdinek 5.-8. mesto in Nina Šprunk 9.-16. mesto

Strel

Tek na smučeh najbolj zdrav zimski šport

Tek na smučeh ima v Logatcu že svojo tradicijo in mnogo privrženecv – Tekaško smučarski klub Valkarton Logatec s svojim pomenom in svojo ceno promovira domači kraj v državi – Rezultati dela kluba so izvrstni, vendar tokrat o tem, kaj smučarski tek ponuja ljudem

Smučarski tek velja za »garaški« šport in je zato zelo močno sredstvo vzgoje. Kar predstavljajte si dan tekmovalca: dopoldan šola, popoldan trening, zvečer učenje! Ta urnik se ponavlja skozi pet delovnih dni, preko vikenda pa udeležba na tekmovanjih. Posledica takšnega urnika je, da si morajo tekmovalci odlično organizirati dan in opraviti vse obveznosti. Časa za zabavo ni, je pa čas za zdravo druženje ob delu. Trening je namreč trdo delo in ne zabava. Kaj vendarle veže otroke in mladino, da vztrajajo v tem trdem delu in napornem urniku? Najmlajšim največ pomeni druženje, saj v skupini vladajo zelo pozitivni medsebojni odnosi in prijateljstvo, nekoliko starejši pa imajo v športu veliko možnosti za dokazovanje in samopotrditve. Nedvomno je organizirano ukvarjanje s tekom na smučeh eno od sredstev vzgoje, ki pomaga oblikovati zdravo, samostojno in samozavestno osebnost.

Tek na smučeh pa je z rekreativnega vidika najbolj zdrav zimski šport. Prav lep je pogled na tekaške proge v Logatcu, kjer je vsako zimo več rekreativnih tekačev. Ljudje vedo, da je gibanje v naravi zdravo, predvsem pa sproščujoče. To je šport za vse generacije in za ljudi z različnimi telesnimi sposobnostmi. Prav nič ni narobe, če na smučeh le hodimo; z redno vadbo bomo kmalu tudi tekli. Naložba v zdravje je neprecenljiva. Aerobna vadba ima močan pozitiven vpliv na srčnožilni sistem. S tekom

bomo okrepili celo telo. Po teku se boste dobro počutili in zato lažje opravili vsako delo. Za rekreacijo je zelo primerno tudi pohodništvo na smučeh: uberemo jo kar čez drn in strn in uživamo v zimski naravi.

Bliža se zima, zato razmislite in se pridružite ljubiteljem teka na smučeh. Naj vas ob povabilu obvestim,

da TSK Valkarton Logatec vabi otroke na redno organizirano vadbo, vse odrasle, tudi začetnike pa na rekreativno vadbo in druženje. Klub je namenjen tekmovalcem in rekreativcem. Informacije o klubu boste našli na spletni strani www.tsklub-valkarton.si.

Darja Sever

Nagrajene Drobtinice s Planin

V novembrskih dneh so učenci podružnične šole v Rovtarskih Žibršah prejeli čudovito lepo darilo. Njihovo glasilo **Drobtinice s Planin** je bilo nagrajeno na Cicibanovem natečaju za šolska glasila.

Čestitamo!

Uredništvo Logaških

Šport je tudi mečevanje z leseno palico

Med 13. in 19. oktobrom je na francoskem otoku La Reunion pri Madagaskarju potekalo svetovno prvenstvo v Canne de combat, ki ga je organizirala mednarodna Savate zveza (Federation Internationale de Savate), katere članica je tudi Savate zveza Slovenije, ki ima svoj sedež v Logatcu in je članica Olimpijskega komiteja Slovenije

I.

Kaj sploh to je – Canne de combat?

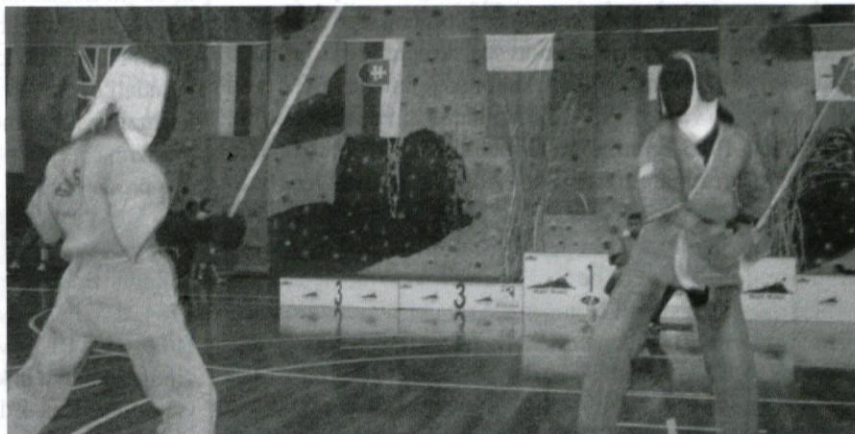
V direktnem slovenskem prevodu Canne de combat pomeni boj s palico, kar bi smiselneje lahko poimenovali: mečevanje z leseno palico, ki izvira iz srednjeveškega viteškega mečevanja. Skozi stoletja je več kot 10 kg težak jekleni meč zamenjala lesena palica, debeline 1,5 cm in dolžine 0,95 m, težka kakih 100 gramov. Ohranili pa so se vsi gibi, potrebni sicer za uspešno obvladovanje nekdanjega meča. Gibi so krožni, povezani; udarci pa so krožni ali polkrožni. Vse tehnike morajo biti izvedene z zadostno mero t.i. zažemanja telesa, kar vsakemu udarcu prinese največjo možno moč. Začetek vsakega giba se zato začne za osjo hrbtenice in se končuje popolnoma iztegnjen; palica pa je v podaljškju roke, ki jo drži.

Vse tehnike se izvajajo kontrolirano, torej šteje že dotik telesa nasprotnika, premočni udarci so kaznovani z opozorili in minus točkami. Točkujejo se tehnično pravilno izvedeni udarci v območje glave, telesa, nog pod višino kolena. Da pa so kljub vsemu izključene možnost poškodb, uporabljajo na tekmovanjih posebno varovalno obleko, rokavice, poseben ščitnik za genitalije in ščitnik za golenice ter posebno sabljaško čelado.

Že od 18. stoletja dalje se je Canne de combat širil predvsem med plemstvom, od 19. stoletja dalje se v Franciji poučuje kot disciplina, pridružena francoskemu boksu; skupaj s še dvema disciplinama (Savate forme, Savate defense) sestavlja športni sistem Savateja.

Način tekmovanja

Tekmovalci so razporejeni v več poolov. Pred osmino finala pa se znotraj vsakega poola pomerijo vsak z vsakim. Najboljši po točkah

napredujejo v osmino finala, ostali pa opravlja naslednji dan repasaž. Od osmine finala naprej pa velja eliminacijski princip. Tako ima vsakdo že do osmine finala tri ali štiri borbe; vsaka borba pa vključuje tri runde po minuto in pol.

Tako, recimo, tisti, ki pride preko repasaža do finala, mora nastopiti skoraj desetkrat, kar pomeni do polfinala 3 runde po minuto in pol, finalna borba pa traja še štirikrat po dve minuti. Pri tem je največ težav s stegenskimi in hrbtnimi mišicami, ki že po nekaj zaporednih borbah začnejo močno opozarjati nase. Vse udarce v višino pod kolenom morajo tekmovalci izvajati iz počepa, kar pomeni, da tekmovalec med borbo stalno spreminja svoj položaj: iz visokega

stava v počep na eno nogo pa na drugo. Pri počepu tako ena noga ostaja stegnjena, druga pa pokrčena. Glede na zapisano, smemo reči, da tisti, ki zares ni v izvrstni formi, tega tempa ne zdrži.

V naslednjih Logaških bomo natančneje predstavili delovanje naše zveze in športe, ki jih zveza zastopa in razvija po Sloveniji. Tokrat naj omenimo le, da je naša zveza edina članica OKS, da ima svoj sedež v logaški občini, kar si zagotovo lahko šteje v posebno čast.

Vsem našim članom ter bralcem Logaških želimo vesel božič ter uspešno in zdravja polno novo leto 2005!

*Janez Obreza, mag.farm.,
za Savate zvezo Slovenije*

Prostovoljno gasilsko društvo Dolnji Logatec, Tržaška c. 24,

ODDA V NAJEM PISARNO

v I. nadstropju gasilskega doma v velikosti 20m².

Pisne prijave sprejemamo do konca decembra 2004; med prijavi bomo izbrali najugodnejšega ponudnika.

Dodatne informacije dobite pri predsedniku društva na telefon: 041 323 722.

Za potrebe raznih predavanj in tečajev oddajamo v najem tudi lepo opremljeno PREDAVALNICO za 40-50 oseb.

Upravni odbor

Z zameglene Golice

Peterica logaških planincev se je 7. novembra v meglenih jutranjih urah odpeljala proti Gorenjski, namenjena na Golico.

Na Planini pod Golico, kjer so ob poti pustili oba avtomobila, so se jim pridružili še trije pohodniki. Po dobrih dveh urah hoje skozi jesensko živopisni gozd so prispeli do Koče na Golici (1582 m), ki je sicer zaprta od srede oktobra. Prav na tem mestu je nemško-avstrijsko planinsko društvo postavilo 1892. Nemško kočo, kakor so jo imenovali še pred prvo svetovno vojno. Slovenskim planincem pa to ni godilo, zato so leta 1905 zgradili vrh Golice slovensko kočo, katere ostanki na travnatem vrhu so vidni še danes. Kočo so poimenovali po Francu Kadilniku (1825-1908), starosti slovenskih planincev, ki je za gradnjo prispeval pravo premoženje denarja. Obe koči pa so partizani leta 1943 požgali, da ne bi služili Nemcem za oporišča. Sedanja kočica pa je postavilo PD Jesenice 1984. leta.

Proti vrhu Golice.

Foto: M. Petkovšek

Po krajšem počitku ob malici iz nahrbtnika so se planinci povzpeli na pol ure oddaljeni vrh Golice (1835 m). Ob lepem vremenu se z vrha vidijo grebeni Karavank, Kamniške Alpe, Ljubljanska kotlina, prek Notranjskega hribovja Snežnik, na drugi strani Save Mežakla pa Julijci – tudi Triglav in Škrlatica ter Martuljkova skupina; na koroški strani se pokaže Rož, Celovška kotlina s Celovcem in Vrbskim jezerom, dalje Nizke in Visoke Ture z Grossglocknerjem. Gosta megla pa je to pot povsem skazila razgled.

Sredi popoldneva so se planinci po isti poti vrnili in se srečno pripeljali domov.

Marinka Petkovšek

Spet po Vertovčevih poteh

Z Oblakovim avtobusom se je 21. novembra kar 23 planincev odpeljalo na ajdovsko stran in se pred Ustjem, kjer je bila informacijska stojnica, pridružilo množici pohodnikov, ki so jih domačini iz Dolenja prijazno okrepčali. Od tod je pot vodila navkreber mimo cerkvice sv. Marjete (195 m) in mimo Nabojš do zaselka Brith na Planini (288 m), kjer so si ogledali cerkev sv. Kancijana; še okrog leta 1750 je bil tam kartuzijanski samostan. Gostoljubni Planinci so planince prijazno sprejeli s čajem, kavo, vinom, z zvoki domačih viž in s prodajo vina.

Tu so pohodnikom predstavili znamenitega vipavskega rojaka, župnika in pomembnega poljudnoznanstvenega pisca Matija Vertovca (r. na Vipavskem 1784, u. v Podnanosu 1951), ki je župnikoval na Planini od 1809 do 1813; Vertovec je prvi pisal v slovenščini o vinogradništvu in kletarstvu. Domnevajo celo, da je Prešerna vzbudil za Zdravljico. V njegov spomin je ajdovsko planinsko društvo pripravilo že četrti pohod, ki so ga pohodniki nato nadaljevali mimo Dolenje vasi in Marcev (270 m) ter po južnem robu Planinske ravne prispeli do prevala Trešnik pod Ostrim vrhom, kjer so jih postregli s čajem. Dalje so se povzpeli na Ostri vrh (422 m), najvišjo pohodno točko. Od tod so se spustili strmo proti Gabrjam, dalje med vinogradi mimo Potoka do Šmarja (238 m). V gasilskem domu se je dalo kupiti hrano in pijačo. Ob polenajstih je bila maša v cerkvi sv. Marije iz leta 1620, v kateri so freske Simona Ogrina iz leta 1883 in umetniška podoba sv. Lucije. Ob cerkvi je spominsko obeležje Matiju Vertovcu, kjer je bil po maši pozdravni nagovor s kulturnim programom.

Kasneje so se pohodniki povzpeli do Vrtovč (287); s polagama spuščajoče se poti je bil lep razgled po robu Trnovskega gozda, na Kucelj, Čaven, Mali in Veliki Goljak, Kozjo steno, Sinji Vrh in Kovk, priljubljeno vzletišče jadralcev in zmajarjev, lepo se je videla panorama Vipavske doline. Pokazala se je tudi mogočna gmota Nanosa. Prek Britha pa se je razkazoval sv. Pavel, ena najstarejših cerkva na Vipavskem; zgradili so jo malteški vitezi v 13. stoletju. Ob cerkvi je tudi prazgodovinsko gradišče.

Pot je nato popeljala pohodnike do Tevč (230 m), kjer so jih domačini prav lepo sprejeli; nedaleč je nekoč potekala meja med deželno Kranjsko in Goriško-Gradiščansko. Nadaljevali so zatem pot proti Uhanjam ob reki Vipavi; v križišču Ključ (80 m) je moč videti redke korale in fosile iz terciarja, o čemer je mimoidoče pohodnike seznanjala mlada biologinja. Krenili so nato še do Uhanja (75 m), najnižje točke pohoda – kjer so imeli grški Argonavti prav hude preizkušnje, ko so pred 4000 leti z ladjo Argo odpluli iz Grčije prek Črnega morja pa po Donavi, Savi in Ljubljanici do Vrhnike; od tam pa po kopnem do Uhanj in potlej nazaj; planinci pa so tu žigosali kartončke spominskega pohoda.

Do Ustja, izhodišča pohoda, ni bilo daleč; tam so si pohodniki med zvoki domače glasbe privoščili nekaj dobrot iz bogate ponudbe, nato pa so se sredi popoldneva odpeljali mimo Stare pošte na Hrušici proti domu.

Marinka Petkovšek

Na državno prvenstvo v pikadu

Na območnem tekmovanju v pikadu, ki ga je na Vrhniki organiziralo tamkajšnje Društvo invalidov 23. oktobra letos, si je ženska ekipa Društva invalidov Logatec v postavi Kristina Meze, Zvonka Urbas, Marinka Debevec, Anka Klevišar in Mili Željko (kot rezervna igralka) priigrala prvo mesto. Tako si je logaška ekipa priborila nastop na državnem tekmovanju društev invalidov Slovenije v pikadu v Trbovljah 20. novembra.

Marinka, Kristina in Zvonka - takoj po treningu.

In Logatčanke so na tem državnem prvenstvu med dvajsetimi ekipami osvojile odlično 5. mesto. – Iskrene čestitke!

Besedilo in foto: France Brus

Hvaležni Adoramus

KUD Adoramus se zahvaljuje vsem, ki ste pripomogli k izvedbi letošnjega Domačega večera; predvsem gre zahvala občini, Simoni Šušteršič, Javnemu skladu za kulturne dejavnosti, Zvezi kulturnih društev, Makucu-EVMA ter gostilni Baron. Veseli smo, da je bil Domači večer tako zelo dobro obiskan in toplo sprejet. To nam daje novih moči in veselja, da se ob letu spet srečamo na naslednjem večeru. Hkrati bi se radi opravičili obiskovalcem, ki ste na koncert prišli z zamudo zaradi napačno objavljenega začetka koncerta v nekaterih medijih in vas pozvali, da se nam javite na tel.: 031 30 66 99.

Vodstvo KUD Adoramus

Obiskal nas je pisatelj in pesnik Ivan Sivec

V torek, 30. novembra nas je v Krajevni knjižnici Rovte obiskal magister etnološke znanosti, vsestranski umetnik in novinar Ivan Sivec, eden najbolj branih pisateljev v Sloveniji. S polno mero humorja nam je predstavil odlomke iz svojih knjig, pesmi, ki jih je napisal predvsem za narodno-zabavno glasbo ter anekdote iz svojega življenja. Program so popestrili učenci OŠ Rovte z igrico iz njegove zgodbe Teta iz Amerike ter Matic iz Glasbene šole Logatec, ki je na harmoniko zaigral 2 njegovi pesmi.

Na koncu prireditve je bila otvoritev razstave

Ivan Sivec med rovtarskimi bralci. Foto: Jan Mezek

Sivčevega dobrega prijatelja, slikarja in pisatelja samouka Ivana Malavašiča iz Podlipe. Seveda, smo se lahko še posladkali z domačimi dobrotami in kupili pisateljeve knjige, ki jih je tudi podpisoval. Srečanje je vodila prizadevna knjižničarka Ivica Merlak, ki pa skoraj ni prišla do besede, ker je bil pisatelj zelo zgovoren.

Petra Bezeljak,
novin. kr. OŠ Rovte

Tudi nas je obiskal Miklavž

V nedeljo, 5. decembra, nas je v Domu krajanov obiskal sv. Miklavž. To je bil velik dogodek predvsem za mlajše. V nabito polni dvorani se je gnetlo vse polno otrok s svojimi starši.

Večino predstave so nastopali angelčki. Ko so v dvorano prišli hudiči, pa je vse završalo. Otroci so začeli jokati in sploh se ni več slišalo, kaj so hudiči govorili. Miklavž je najprej obdaril predšolske otroke, nato še tiste, ki so bili »prav posebno pridni«, in ljudi, ki so sodelovali pri kulturnem društvu, ki je miklavževanje tudi organiziralo. Na koncu pa so dobili darila še otroci od 1. do 4. razreda.

Po prireditvi so si ljudje lahko ogledali še Miklavžem sejem, ki so ga pripravili rovtarski učenci. Bilo je veliko zanimivih predmetov, ki so jih obiskovalci z veseljem kupili.

Tanja Mivšek,
novin. kr. OŠ Rovte

Logaščica od izvirov do ponora

Učenci OŠ »8 talcev« Logatec, so pod vodstvom mentorjev raziskovali Logaščico in njena povrna kraka Reko ter Črni potok. Projekt, ki je trajal kar nekaj let, se je zaključil tudi s publikacijo, ki zelo nazorno prikazuje obširne raziskave.

Prvi del obsega raziskovanje vodotokov, in sicer porečje Logaščice, posege v strugo Logaščice in njene požiralnike, poplave in presihanje, analizo kakovosti vode, rastlinski in živalski svet na bregovih vodotokov in rabo vode nekoč in danes. V raziskovalnem delu je bil poleg različnih naravoslovnih pripomočkov nepogrešljiv fotoaparati. Učenci so

ovekovečili svoje delo; v pomoč so jim bili tudi nekateri občani s starimi fotografijami, ki so jih raziskovalci prav tako predstavili v publikaciji. Ob tem ne gre prezreti njihovih spoznanj, kako je voda nekoč služila vodnim žagam in mlinom, danes pa na zanimivo preteklost spominjajo le podirajoči se zidovi in ohranjena mlinška kolesa. Zanimiva so bila nekoč urejena kopališča na Marekah, na Brodu in pri Furlanovem mlinu. Kako potrebna bi bila danes! Učenci so zbrane stare fotografije urejenih kopališč posebej uredili v publikaciji in zraven pripisali: »Danes naravnih in urejenih kopališč ob Logaščici, žal, ni več.«

V drugem delu sta s strokovnimi članki dopolnila raziskovalno delo tudi zunanja sodelavca, jamar Miran Nagode, s prispevkoma »Raziskave požiralnikov Logaščice v Jački« in »Pretoki Logaščice«, ter zgodovinarica Mira Hodnik s prispevkom »Mlinarstvo in žagarstvo ob Logaščici od najstarejših virov pa do danes«.

Ob raziskovalnem delu so se učenci srečali z naravno in kulturno dediščino in se pri tem naučili občutiti naravo z vsemi čuti. S publikacijo pa želijo, da bi tudi bralci bolj spoznali pomen vode nekoč in bi tudi danes znali ceniti vodo, kot so jo včasih.

Karmen Osredkar

Izpod pridnih rok

Društvo prijateljev otrok in mladine Logatec je tudi letos organiziralo delavnico, na kateri so otroci izdelovali najrazličnejše izdelke iz gline, predvsem svečnike. Še posebej so se mladi ustvarjalci posvečali pripravi božičnih in novoletnih čestitk, ki so jih 3. decembra prodajali na Miklavževem sejmu.

Ustvarjalne priprave na Miklavžev semeni.

Lepo obiskovano delavnico sta prizadevno in domiselno vodili Ivica Podjed in Vesna Stražišar.

Besedilo in foto: F. Brus

POVABILO LJUBITELJEM STARIN

V drugi polovici januarja bo organizirana lesarska RESTAVRATORSKA DELAVNICA, ki bo trajala predvidoma dve soboti zaporedoma, skupaj osem ur, v mizarški delavnici Zavoda za vzgojo in izobraževanje Logatec.

To bo priložnost, da si pridobite osnovne informacije in znanje, kako pravilno ohraniti stari predmet, da se na njem ne naredi še večja škoda.

Udeleženci/ke bodo lahko stari predmet prinesli s seboj,

ga pravilno očistili in zaščitili.

Vse informacije dobite na tel. št. 7590 610, pri Katarini Istenič Rudolf.

VABLJENI/E!

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti
Območna izpostava Logatec

KERAMIČNA DELAVNICA TER VAŠKI MUZEJ IN GALERIJA LAZE

Ogled stalne razstave starih predmetov in fotografij ter umetniških del likovnikov iz Kamnika po dogovoru.

Informacije: KŠD LAZE, Nataša Prestor,
tel.: 01 7544 803, 031 380 398.

VOJNI MUZEJ LOGATEC

Ogledi ob sobotah in nedeljah od 10. do 18. ure, med tednom po dogovoru.

Informacije: Janez Švajncar, tel.: 01 7542 790.

Uspešno tekmovanje v logiki

Najboljši z območnega spopada se bodo pomerili na državnem tekmovanju

Šola Tabor iz Logatca je gostila tekmovalce XIX. Območnega tekmovanja v logiki tretjo soboto v oktobru v sodelovanju z Zvezo organizacij za tehnično kulturo Slovenije. Tekmovanja so se udeležile šole, ki so izvedle poprejšnje šolsko tekmovanje in tako izbrale najboljše učence v logiki, ki so zastopali svojo šolo. Med temi so tekmovalce šola Antona Martina Slomška in šola Ivana Cankarja z Vrhnike, šola z Dobrove, šola Heroja Janeza Hribarja iz Starega trga pri Ložu, šola iz Idrije, šola dr. Ivana Korošca iz Borovnice, šola Jožeta Krajca z Rakeka, šola Notranjski odred iz Cerknice, šola Toneta Šraja-Aljoše iz Nove vasi, šola iz Rovt, Podružnična šola 11. maj iz Grahovega in gostiteljska šola.

Uvodnemu pozdravu vodje tekmovanja in ravnatelja Boruta Feferja je sledilo zahtevno reševanje zapletenih nalog. Srebrna priznanja si je prislužilo 31 od 85 tekmovalcev.

Regijo bodo na državnem tekmovanju zastopali najuspešnejši tekmovalci, ki so se na območnem tekmovanju najbolje uvrstili – iz sedmega razreda: 1. JURIJ ZDOVC,

Rakek (mentorica – Irena Mele), 2. TOMAŽ GODEŠA, Rakek (mentorica – Antonija Šlajnar) in 3. JAKA DOLENC, Tabor-Logatec (mentorica – Marija Krašovec); iz 8. razreda: 1. NEŽA TORNIČ, Cerknica (mentorica Breda Kebe), 2. SAMO SAJE, A. M. Slomšek-Vrhnika (mentorica Joži Krvina), 3. ANDRAŽ MELE, Cerknica (mentorica Breda Kebe) in 4. NEJC SVETE, Borovnica (mentorica Sonja Pristavec); iz devetega razreda: 1. POLONA JAGER, I.C.-Vrhnika (mentorica Nevenka Volf), 2. MELINDA KĀVALIR, Cerknica (mentorica Breda Kebe), 2. ANA MATIČIČ, Rakek (mentorica Antonija Šlajnar) in 4. ANDRAŽ ZALAR, Cerknica (mentorica Breda Kebe).

Za dosežen uspeh iskreno čestitamo učencem in njihovim mentorjem ter jim želimo uspešno tekmovanje tudi na državni ravni. – K uspešni izvedbi XIX. Območnega tekmovanja v logiki so pripomogli tudi sponzorji iz Logatca in z Vrhnike; tem gre iskrena zahvala.

Prihodnje leto se veselimo snidenja v Rovtahn.

Marija Krašovec,
vodja tekmovanja

Zoper vandalizem – pa ne le z leporečjem

V današnjem času smo priča pogostejšim nesprejemljivim dejanjem, med njimi je veliko mladostniških vandalskih ravnanj – poškodovanj in uničevanj. Posledice so lahko zelo hude, in ogroženi so tudi ljudje.

Na Osnovni šoli "8 talcev" in na podružnični šoli v Lazah so se spopadali s tem problemom že nekajkrat in rešitve skušajo najti skupaj z drugimi pristojnimi institucijami, kot so policija, Center za socialno delo. Za sodelovanje si želijo pridobiti tudi

javnost. Zato je konec novembra šola organizirala okroglo mizo na temo "Kako se zaščititi pred povzročanjem škode in težav".

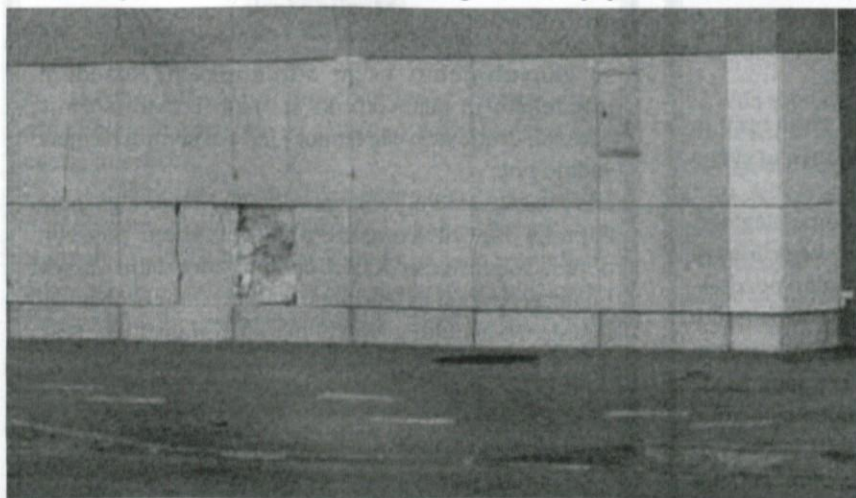
Predstavniki šole, Centra za socialno delo, policije in občani so na okrogli mizi razmišljali o vzrokih, posledicah in načinu preprečevanja vandalizma, ki ga povzročajo mladostniki. Poudarili so pomembnost informiranosti in preventivnega dela na tem področju. Policist je predstavil z gibanko, ki jo je izdalo Ministrstvo za

notranje zadeve, ki svetuje in ponuja pomoč v zvezi z osebno varnostjo ali z zagotavljanjem varnosti v lokalni skupnosti. Poziva javnost k sodelovanju, da bi se s skupnimi močmi odpravljali vzroki in okoliščine, ki vodijo h kaznivim dejanjem.

Šola kot kulturna in javna ustanova skuša s preventivnim delom vzgajati odgovoren odnos do soljudi in okolja. Občani pa ne bi smeli biti brezbrizni do pojavov nasilja v okolju, četudi nismo neposredno prizadeti. Z informacijo šoli, Centru za socialno delo, policiji, z informacijo preko anonimnega telefona 0801200 lahko naredimo še pravočasen preventivni korak, s katerim lahko vplivamo na preprečevanje nadaljnjih vandalskih ravnanj in še rešimo kakega neosveščenega mladostnika.

Karmen Osredkar

Logaške, glasilo občine Logatec; izdajatelj Občinski svet občine Logatec; odgovorni urednik Marcel Štefančič; oblikovalec Goran Rupnik; tisk: Grafika Gracer, d.o.o., Celje; izdano 3600 izvodov. Naslov uredništva: Logatec, Tržaška 15, 1370 Logatec; telefon ob sredah od 10. do 12. ure (01) 7590-626 ali (01) 7590-600, E-mail: logaske@logatec.si

Z objestno nespodobnostjo nad fasado športne dvorane.

Novo mrliško vozilo

Logaško Komunalno podjetje je pred nedavnim kupilo novo vozilo Renault Trafic za prevoz pokojnikov. Avtomobil sodi med najsodobnejša vozila za tovrstne prevoze. Vozilo je posebej opremljeno za hkratno prevažanje več krst ali žar.

Voznik Marko ob novem službenem vozilu.

Vozilo je opremljeno tudi s posebno klimatsko napravo, ki je primerna zlasti za poletno prevažanje pokojnikov v krstah na večje razdalje.

Foto in besedilo: France Brus

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi sina, moža in očeta

Danila Antončiča

se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje, sveče in svete maše.

Posebna zahvala gre dr. Džaičevi in ostalim reševalcem za prvo pomoč, pogrebnemu zavodu Menard in Lovski družini Logatec za organizacijo pogreba, g. Robiju Friškovcu za opravljeni pogrebni obred, predstavniku sindikata Slovenskih železnic Ljubljana in logaške Lovske družine za poslovilna govora, pevcem za lepo petje in trobentarju za odigrano Tišino. Hvala tudi Sindikatu strojevodij Slovenije Ljubljana, Slovenskim železnicam, njegovim sodelavcem. Zahvala velja tudi Planinskemu društvu Logatec, ženinim sodelavcem iz KLI Logatec in, ne nazadnje, tudi vsem, ki ste pokojnega Danila pospremili v tako velikem številu na njegovo zadnjo pot.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je dopolnil naš dragi mož, oče, dedek in pradedek

Anton Debevec

r. 2. 11. 1909, u. 31. 8. 2004

Iskrena hvala sosedom, prijateljem, znancem in sorodnikom za pomoč, izrečeno sožalje, darovano cvetje in darovane sveče.

Zahvaljujemo se osebju Zdravstvenega doma Logatec, tamkajšnji patronažni službi, članom Gasilskega društva Gorenji Logatec za poslovilne besede in zadnji pozdrav, Logaškemu kvartetu za lepo petje, gospodu župniku Janezu Komparetu za lepo opravljeni pogrebni obred in sv. mašo, pogrebnemu zavodu Menard ter vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili k zadnjemu počitku.

*Žalujoči: žena Terezija
ter hčeri Ladi in Marinka z družinama*

ZAHVALA

Ob smrti naše mame

Marije Mrak

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam izrazili sožalje, darovali cvetje in sveče ter pokojno pospremili na njeno zadnjo pot.

Iskrena zahvala Pogrebnemu zavodu Menard, gospodu župniku Janezu Komparetu za opravljeni pogrebni obred, sodelavcem KLI Logatec, združenju ZŠAM Logatec, pevkam za lepo petje in trobentarju za občuteno igranje. Hvala tudi gospodu marku Tomincu.

*Žalujoči: hči Marica
in sin Ciril z družino*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in tašče

Marije Nagode, roj. Malavašič
iz Rovt – Podpesek
1926-2004

se iskreno zahvaljujemo dobrim sosedom, prijateljem, sorodnikom in znancem za darovano cvetje, sveče, izrečena sožalja ter vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Posebna zahvala velja osebju Doma počitka na Vrhniki in vsem, ki ste jo tudi tam obiskovali. Hvala pogrebem, gospodu Pavletu, pevcem skupine Raskovec, trobentarju, Pogrebni službi Vrhovec in gospodu župniku Janezu Petriču za lepo opravljeni cerkveni obred.

Žalujoci: hčerki Marinka in Bernarda z družinama

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega očeta

Vladimirja Rožmanca

se zahvaljujemo vsem, ki ste pospremili našega dragega v tako velikem številu k zadnjemu počitku. Še posebej se zahvaljujemo sorodnikom in sosedom. Hvala vsem za izražena sožalja. Hvala za darovano cvetje, sveče in za darove za cerkev v Gorenjem Logatcu. Hvala dr. Jožetu Skvarču in dr. Katarini Turk za nesebično pomoč. Hvala g. župniku Janezu Selanu in patru Marku Zupancu za pogrebni obred in mašo zadušnico. Hvala cerkvenemu pevkemu zboru in logaškemu vokalnemu kvartetu, ki ga je naš oči tako zelo cenil. Hvala pogrebni zavodu Menard za lepo opravljeni pogreb.

Vsem in vsakomur posebej še enkrat hvala.

*S hvaležnostjo v srcu –
njegovi domači in sorodniki*

ZAHVALA

Ob smrti dragega moža, ata in starega ata

Ivana Mlinarja

se iskreno zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče.

Zahvaljujemo se osebju Zdravstvenega doma Idrija, Pogrebni zavodu Menard iz Logatca, župnikoma Bogdanu Bercetu in Janku Slabetu za lepo opravljeni pogrebni obred in pevcem za lepo petje. Hvala tudi Karlu Žejnu za poslovilne besede, članom Gasilskega društva z Medvedjega Brda za zadnji pozdrav ter vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovo zadnjo pot.

Žalujoci: žena Karolina, hči Betka in sin Miran ter Slavko in hči Zvonka z družinama

ZAHVALA

V svojem 94. letu je v Bogu mirno zaspala draga mama

Marija Trček

Iskrena zahvala vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem in vaščanom iz Rovt za izrečena sožalja, za darovano cvetje in sveče, darove za sv. maše ter vsem, ki ste našo pokojno mamo pospremili na njeno zadnjo pot.

Posebno se zahvaljujemo osebju Zdravstvenega doma Logatec, g. Menardu, pevcem OMePZ »Notranjska« in zborovodju Janezu Gostšu za sočutno in ubrano petje, cerkvenim pevcem ter g. župniku Janezu Selanu za obiske na domu, darovano sv. mašo in pogrebni obred.

Žalujoci hčeri Olga in Romana ter vsi njeni

Napovednik prireditev

Sobota, 18. decembra, ob 18. uri v Narodnem domu
NOVOLETNA PRIREDITEV MAŽORET
 Org. in info: TWIRLING KLUB LOGAŠKIH MAŽORET, tel.: 041 416 108 (Vera Tratnik)

Ponedeljek, 20. decembra, ob 17. uri v Narodnem domu
BOŽIČNICA
 Org. in info: Miklavžev vrtec, tel.: 01 7509 440

Torek, 21. decembra, ob 17. uri v Narodnem domu
TRIJE PUJSKI – otroška gledališka predstava gledališča Fru fru.
 Org. in info: DPOM Logatec, tel.: 01 7509 194

Sobota, 25. decembra, ob 19. uri v cerkvi sv. Nikolaja v Dol. Logatcu
BOŽIČNI KONCERT Dekliškega seksteta Adoramus s Ptujskim nonetom
 Org. in info: KUD Adoramus, tel.: 041 835 017 (Mihaela Gostiša)

Nedelja, 26. decembra, ob 16. uri v Narodnem domu
ŠTIRJE LETNI ČASI
Nastop klovnov Matjaža Andoljška in Uroša Novaka ter pozdrav dedka Mraza.
 Vstop prost!
 Org. in info: DPOM Logatec, tel.: 01 7509 194

Nedelja, 26. decembra, ob 16. uri v Domu krajanov v Rovtah
»MOJE ŽIVLJENJE JE MOJE, SLOVENSKO, SODOBNO, EVROPSKO IN VEČNO.«
 Svečana prireditev v počastitev dneva samostojnosti.
 Org. in info: OŠ Rovte, KD Žarek, tel.: 01 7503 025 (Ljudmila Treven)

Nedelja, 26. decembra, ob 19. uri v Športni dvorani v Logatcu
BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT – Pihalni orkester Logatec z gostom večera Alfijem Nipičem.
 Org. in info: KD Pihalni orkester Logatec, tel.: 041 585 525 (Slavko Albreht)

Torek, 28. decembra, ob 18.30 v Narodnem domu
PUSTI SONCU V SRCE – Božično-novoletni koncert Mladinskega pevskega zbora OŠ Tabor z gosti
 Org. in info: KD Tabor Logatec, tel.: 01 7541 242 (Bojana Levinger)

Sreda, 29. decembra, ob 17. uri na Cankarjevi cesti v Logatcu
FOLKLORNI VEČER OŠ ROVTE ter PRAZNIČNO PETJE LOGAŠKEGA OKTETA
 Org. in info: Občina Logatec, tel.: 01 7590 608 (Simona Šušteršič)

Četrtek, 30. decembra, ob 17. uri na Cankarjevi cesti v Logatcu
»SV. ANTON, DAJ MI MOŽA!« - plesi folklorne skupine KTD Hotedršica ob spremljavi tria MoPZ Hotedršica
 Org. in info: KTD Hotedršica, tel.: 01 7559 142 (Jožefa Nagode)

Petek, 31. decembra, ob 20. uri v Narodnem domu
PESMI Z VSEGA SVETA - silvestrski koncert s kozarcem penine; nastopata pevka Nika Vipotnik in pianistka Brina Zupančič
 Org. in info: Občina Logatec in JSKD OI Logatec, tel.: 01 7590 608 (Simona Šušteršič)

Vsak ponedeljek in četrtek od 16. do 17.30 v sejni sobi na Notranjski 14 v Logatcu
OTROŠKE PRAZNIČNE DELAVNICE
 Org. in info: DPOM, tel.: 01 7509 194

V programu lahko pride do spremembe. Prosimi za razumevanje.
 Podatke zbrala: Občina Logatec, Tržaška cesta 15, 1370 Logatec, tel.: 01/7590 608.

Saj za jubilejno čestitko ni prepozno

Zakonski pari sami le neradi sami razkrijejo svoje življenjske jubileje. Nedaleč tega so večinoma praznovali doma, v družinskem krogu, ali pa še to ne. Šele v zadnjem času praznovanje jubilejnih obletnic dobiva nekoliko vidnejšo podobo. Skrivanje obletnic pa je popolnoma odveč, saj v današnjem času (ko je toliko ločenih zakonov – menda se kar vsak tretji zakon razide) še kako potrebujemo zakonce, ki so za zgled mlajšim rodovom. V zakonu je treba marsikaj potrpeti, če že ne zaradi drugega, pa zaradi vzgoje otrok.

Med zlatoporočenci, ki so letos praznovali zlato poroko sta tudi Antonija (Zvonka) in Franc Prepeluh. Če je njuna zlata poroka šla že nekoliko mimo, pa se ju vsaj ob koncu leta spominjamo nekdanji sodelavci kadrovskega oddelka KLI. Čeprav nekoliko pozno pa obema iz srca želimo še veliko let skupnega življenja, da bi ga v zdravju in medsebojnem zaupanju preživela v krogu svoje družine.

Albin Čuk

★ Petek, 31.12.2004, ob 20.00 ★
 v Narodnem domu v Logatcu

PESMI Z VSEGA SVETA
silvestrski koncert s
kozarcem penine

★ *NIKA VIPOTNIK - glas,* ★
 ★ *BRINA ZUPANČIČ -klavir* ★

portugalski fado, francoski šanson edith Piaf,
 ★ *ruske ciganske* ★
 ★ *pesmi in romance, srbska, angleška,* ★
 ★ *irska in škotska pesem* ★
 ★ *ter seveda slovenska ljudska* ★

Vstopnice so na voljo v Kettejevi knjigarni
 in papirnici
 DZS (nasproti banke) v Logatcu ter v
 Turistični pisarni
 Naklo v Logatcu.

★ **CENA VSTOPNICE: 2.000,00 SIT** ★

Org. in info: Občina Logatec, tel.: 01 7590 608,
 Simona Šušteršič

Zlata vez

Logaško podjetje KLI je letos spet prejelo Zlato vez, najvišje priznanje ljubljanskega pohištvenega sejma – vnovična potrditev visoke kakovosti Klijevega sedežnega pohištva – O tem je tekel pogovor našega rednega dopisnika z direktorico Danijelo Rus

Najprej, seveda, iskrene čestitke ob vnovičnem priznanju, gospa Rusova. Zdi se, kot da je KLI aboniran na tovrstna priznanja?

Hvala. KLI je med redkimi proizvajalci, če ni celo edini, ki je najvišje priznanje prejel dve leti zapored. Je pa vsako teh priznanj enkratno.

S priznanjem je nagrajeno delo več ljudi. Nam zaupate imena oblikovalcev?

Za vrhunski izdelek je potrebno dobro sodelovanje oblikovalca z razvojnim in tehnološkim oddelkom ter proizvodnjo v podjetju. Samo s sodelovanjem, ki temelji na medsebojnem zaupanju, se oblikovalčeva zamisel udejanji v funkcionalnem, kakovostnem in trdnem izdelku. Lani sta bila oblikovalca nagrajenih izdelkov arhitekta Gašper in Maja Demšar, letos Branko Uršič, s katerim sicer sodelujemo že celo vrsto let.

Praviloma razvijate izdelke oblikovalcev, ki jih izbirate sami?

Z oblikovalci sicer trajno sodelujemo. Kar precej zamisli pa nam vseeno posredujejo kupci sami. Praviloma se notranje pohištvo oblikuje skupaj – kot enotna notranja oprema prostorov. Stoli zvečine sodijo med opremo dnevnih in jedilniških prostorov.

KLI je že davno tega pretežno izvažal na ameriški trg. Je še tako? Kako na vaše poslovne rezultate vpliva padanje vrednosti dolarja?

Tri četrtine izdelanih stolov še vedno izvažamo v Ameriko. Po obsegu izvoza na to območje smo četrti v Sloveniji. Tam imamo svoje podjetje, ki skrbi za prodajo na tem obsežnem trgu. Dolar je v dveh letih izgubil skorajda tretjino svoje vrednosti, kar je za nas sila neugodno. Zaradi tega usmerjamo svojo strategijo v zmanjševanje deleža svojega izvoza na ameriški trg. Vendar ne z

zmanjševanjem izvoza v Ameriko, pač pa s povečevanjem izvoza v druge države. Trdno smo se zasedli na trgih Velike Britanije, Nemčije, Avstrije. Svoje mesto iščemo tudi v Rusiji. Zato smo se letos, teden dni po ljubljanskem, predstavili tudi na moskovskem sejmu. Odmevi so spodbudni. Ruski trg se hitro odpira

Pred leti se je veliko govorilo o nelojalni konkurenci, morda bolje rečeno, o težko obvladljivi konkurenci jugovzhodnih držav Evrope in Daljnega vzhoda. Kako je s tem danes?

Konkurenca je bila in je še vedno. Poiskali smo tisti tržni segment, kjer nas konkurenca ne more ujeti čez noč, čeprav nas skuša dohitevati tudi v kakovosti in tehnološki zahtevnosti. V ZDA ima Kitajska 40-odstotno letno rast prodaje pohištva!

Izdelate vse sami ali morda proizvodnjo deloma zaupate zunanjim izdelovalcem? V sosednji Italiji so znane proizvodne povezave, ko se cele vasi povežejo za izdelovanje stolov, skorajda pri vsaki hiši kak element, ki se na koncu sestavi v kakovosten stol.

Naša kakovost je primerljiva z italijansko. V omenjenem povezovanju pa so Italijani tako enkratni, da jih je hodil gledat ves svet. Vendar se srečujejo z enako konkurenco kot mi. Tudi mi iščemo vse več kooperacij. Ne v želji, da bi proizvodnjo preselili v kako drugo državo, pač pa, da bi jo racionalizirali, odpravili ozka grla, se oskrbeli s kakovostno surovino. V ta namen imamo že deset let svoje podjetje na Slovaškem.

KLI že petdeset let nepretrgano proizvaja sedežno pohištvo. V Sloveniji je malo podobnih podjetij. Kam usmerjate prihodnje želje in cilje?

KLI je največji proizvajalec masivnega sedežnega pohištva v državi. Med večje proizvajalce masivnih stolov sodita še LIP Radomlje in Murales. Drugi, nekdanji veliki proizvajalci so se delno preusmerili v druge izdelke. KLI je tudi eden največjih stolarjev v Evropi. – Za podjetje je velik uspeh, da je lani po daljšem obdobju dosegel nekaj dobička, kar je spričo že omenjenega padanja vrednosti ameriške valute zares razveseljivo. Sedemsto petdeset zaposlenih v celotni skupini si želi še boljših rezultatov. Doseči jih bomo skušali: z uveljavitvijo na razvijajočih se trgih, s še večjo kakovostjo in vsestransko všečnostjo izdelkov pa tudi s sodelovanjem in povezovanjem znotraj naše panoge in v okviru SLG – Slovenskega lesarskega grozda.

Grozdjenje je poveljevana oblika povezovanja in sodelovanja sicer med seboj konkurenčnih si podjetij. Kakšne so izkušnje s SLG?

Še nedavno tega so razvojniki v podjetjih skrivali svoja dognanja in vedenja. Danes je razvoj tako nagel in kompleksen, da posameznik lahko obvladuje le del znanja. Zato ga je treba plemeniti z znanjem drugih, da se doseže pričakovani rezultat. Izkušnje s SLG so razveseljive. Grozd je nastal iz lesarskega razvojnega centra. Zdaj ima 22 članov, sedež je v Pivki. Delo poteka projektno. Menim, da je koristen prav za vse člane, za manjše morda še bolj kot za večje, ker si z izmenjavo znanja, izkušenj in razvojnih dognanj pridobijo informacije, do katerih bi se sicer težko dokopali, sami pa tudi znajo grozdu kaj koristnega posredovati.

Preden vam izrečem željo, da še tretjič zapored osvojite Zlato vez, morda beseda, dve o Klijah kot logaškem podjetju?

KLI, seveda, želi biti predvsem uspešno, mednarodno konkurenčno podjetje. Želi si tesnega in korektnega medsebojnega sodelovanja s širšo lokalno skupnostjo, saj je v podjetju zaposlen velik del domačinov, ki si v njem zagotavljajo življenjsko in ekonomsko varnost. Zato si želimo, da bomo zmogli z nenehno rastjo svoje konkurenčnosti še naprej ohranjati ustrezno število delovnih mest, ki so izrednega pomena tudi za razvoj kraja.

Naj ob koncu še izrečem najboljše želje vsem občanom v novem letu 2005. Potrudili se bomo, kolikor je v naši moči, da se jih kar največ tudi uresniči.

Gospa direktorica Danijela Rus, hvala za pogovor.

Janez Gostiša

Umiritev plazuz Nakla

Naklo, nekoč pravi raj in priljubljeno zbirališče čevčanskih otrok, ki so plezali na orjaški borovec nad Gromovo hišo in iz mladik kostanja izdelovali spomladi prve piščali, sprehajališče zaljubljenih s prijetnim gostiščem pred vodovodnim zbiralnikom kaže danes dokaj klavarno podobo. Ni več sprehajalnih poti, ni otroškega živžava, zamrla je plesna glasba ob sobotnih in nedeljskih večerih... Veliko posekanih dreves, delna pozidava in velik odkop kamenja in peska v nekdanjem občinskem peskopopu ogrožajo ves grič.

Saniranje plazuz Petrovčičevo hišo.

Zaradi nenavadno naloženih plasti apnenca, zemlje in laporja so začela tla drseti, tako da je bila že ogrožena Petrovčičeva mizarska delavnica. Petrovčič je zato naročil podjetnika Trevena s Petkovca, da bi saniral plazino. Od tod so odpeljali kar precej kubičnih metrov materiala; zoper nadaljnje drsenje gmot pa so zgradili široko železobetonsko oporno steno.

Foto in besedilo: France Brus

Divjaki pač še vedno na divje

Kljub temu da je v Logatcu organiziran reden odvoz odpadkov in kosovnega materiala na urejeno komunalno odlagališče pod Ostrim vrhom, je pod Pleternikom nastalo obsežno divje odlagališče odpadkov. Tam lahko naletimo na vsemogoče: od gradbenega materiala prek pohištva, gospodinjskih strojev, polomljenih koles do raznolike navlake, s čimer ekološko »divji« odlagalci onesnažujejo okolico in razburjajo lastnike ondotnih kmetijskih zemljišč.

Vse tako kaže, da so popolnoma zaspale vse inšpekcijske službe: od inšpektorja za okolje in prostor pa kmetijskega, sanitarnega in še kakšnega inšpektorja. Le kdo jih bo prebudil?

Besedilo in foto: F. Brus

Še malo, pa bo potonil

Da bi avstrogrska vojska omogočila prevoz na soško fronto, so pričeli z gradnjo proge od južne železnice v Raskovcu prek Kalc, Hotedršice in Godoviča; naprej naj bi stekla do Gorice. Tedaj so pod Naklom zgradili 180 metrov dolg tunel, skozi katerega pa ni nikoli zapeljal civilni vlak, čeprav bo čez 12 let star častitljivih 100 let.

Po drugi svetovni vojni je imela nekaj let jugoslovanska armada v tunelu skladišče goriva. Kasneje so si v tunelu omislili enajsto šolo čevčanski otroci, ki so ga v soju prižganih starih plaščev, koles postopoma raziskovali in večkrat prehodili; zaradi kadeče se gume so pogosto očrneli kot dimnikarji.

Danes je izza Narodnega doma onemogočen vstop v tunel zaradi zaraščenosti, z druge strani, iz Svinjskega dola, pa je viden le del vhodnega oboka in opornega zidu, saj ga je bližnji sosed-lastnik domačije dodobra zasul, ko si je tamkaj uredil vrt. Ta je pa lepa!?

France Brus

Avtohiša **SELIŠKAR** d.o.o.

Betajnova 16, 1360 Vrhnika, tel.: 01/750 22 53

UVOZNIK, PRODAJALEC IN SERVISER

Peugeot ...

Obročno odplačevanje servisnih storitev!

► HITRO ► KVALITETNO ► UGODNO

Srečno in
varno vožnjo
v novem letu.